

erat ratio vel autoritas manifesta. Quicquid enim loquuntur disputantes vel etiam predicantes. hoc sana fide tenendum est. quod dominus vicario suo plenitudinem potestis concutit. et tantam recepit potestatem quantum debet a homini puro dari. et hoc ad edificationem corporis sui. quod est ecclesia. unde super hoc non iudicare. sed gratias plurimas deo debemus agere.

Questio. vij.

Dicitur valuerint hol hmoi indulgentie q̄ fuit. Et q̄ valent em̄. Et p̄dican̄ videf q̄ dicit Job. xiij. Nō indigeret deus nostro mēdatio. q̄ v̄ q̄ summus pontifer suis l̄is mentiri nō debeat. Si ergo v̄z dicit. tanta tribuit indulgentia quantum eriam l̄ua litteris promittere.

Item qui promittit aliquantam summam pecunie tenetur ei si est in soluendo. Sed summus pontifer et alij qui dant indulgentias promittunt aliquam partē penitentie relaxare. ergo si potest soluere tenetur. Quid possit videtur per illud qd̄ dī. v̄. Coz. iij. Si qd̄ do nau in persona xp̄i. glo. ac si christus donasset. sed xp̄us porum condonare. ergo z̄. **I**tem aliquis episcopus potest aliquantam indulgentiam facere. esto q̄ ex. vel xl. dierū. sed sūm̄. pontifer plus pōt q̄ oēs episcop̄ plenitatem habet praēsūl̄ sup oēs. q̄ plus pōt dare q̄ omnes. ergo videtur q̄ torum possit condonare. ergo si torum. et per consequens quantamlibet partem.

Item summus pontifer potest facere indulgentiam generalē vnius diei. ergo centum milibus potest dare vnum diem. ita q̄ quilibet vnum. ergo par ratione vni potest dare quod diuisum dar omnibus. ergo torū condonare. ergo tantum valent indulgentie quantum sonant littere pontificales. **C**ontra. Sitantur valent indulgentie quantum dicitur. ergo cum multe et largi indulgentiae fuerint. et merita sine adeo pauca nunc q̄ vir potest homo sibi sufficere. videtur q̄ tā tot⁹ thesaur⁹ ecclesie a lōgo ipse defeciserit. et in nulla indulgentia nūc valerer. **I**tem si tantum valēt quantum dicit sed in aliis indulgentiis pro adiutorio facto fabri eccl̄i vel consumili. indulgentie partis tertie pnie promittuntur. ergo si detur primo vnu denarius. et secundo secundus. et tertio territus v̄ ille qui mille pecata committit. pro tribus obolis vel denariis sit liberatus. quod non tantum falsū sed etiā irrisione dignum iudicat omnis anima recca. **I**tem si tantū valent q̄ntum dicit. ergo si peccator qui debet novem annos remittuntur annis tres. Similiter illi qui debet xxx. remittuntur tercia pars. et ita decenniu. videtur q̄ reporterē modū de malitia sua. **I**te si tm̄ valēt quātu dicit. ergo ille qui habitat iuxta ecclesiam in qua est indulgentia vnius anni. dū visitat ecclesiaz. et tū b̄z quantu ille qui longe distat duas dieras. et diues offerens vnu obolū rāntū b̄z quantu vna paupcula. Sed hec omnia sunt abusiones. ergo nūc valent indulgentie q̄ntū ecclesia predicit. **R**es. dōm q̄ cōter. fm̄ doctores ad hoc q̄ indulgentie vel relaxations aliquid valent ex

igitur dupler conditio ex parte donantis. et duplex ex parte recipientis. Ex parte dantis requiritur potentia. regris etiā honesta et rōnabilis cā. Nō em̄ credenda esset indulgentia alicuius valoris si quis daret eā cunctibus videre ornamenta. Ex pte recipientis duplex. sc̄ confessio cum vera contritione. et fides cum vera deuotione. ut vere de peccatis sit penitens. et vere cōfidens q̄ pastoris indulgentia sibi valeat. His presuppositis dicerunt aliqui huiusmodi indulgentias aliquid valere. sed nunq̄ tm̄ q̄ntū pmittit. sed aliquid valēt modicu. fm̄ q̄ meretur fides et deuotio. Predicat tamen hoc eccl̄ia. ut filios suos bona quadā deceptōne ad bonum alliciat. sicut mulier filio pomā pmittit qd̄ postea non donat. Sed istud eccl̄ie ē cero jare. dīcōd̄ eā sub spe. cie quadā metiri. et q̄na inanis et puerilia et oīsa esse q̄ facit. qd̄ abhorret mes recta. Alij dicerūt q̄ simpli tantum valēt q̄ntū pmittit. q̄ nō considerat b̄emptio. s̄ eccl̄ie largitas. et equa ē hic dīctio q̄cumq̄ sit ille q̄ se disponat. Unū sicut diues mittens ad tabernā tm̄ habet de vino q̄ntū haberet vetula paupcula si par p̄cū mittat. sic in eccl̄istica volūtū intelligi indulgentia. S̄ ista pos̄itio videf adhuc nimis magnū forū facere de indulgentia. ac q̄ hoc potiū facit ad utilitatem ipsarū q̄ ad laudem. Tercij dicerūt. q̄ ad hoc q̄ valeat iste indulgentia q̄ntū pmittit. necessario requiritur existimatio iusta. Justā autē existimatio vocauerūt q̄ libere tātu clementine facit p̄ eccl̄ie subleuatōne q̄ntū yellet dare ad h̄. vt remitteret tēreia p̄s pnie sue. sive q̄ntū deberet velle dare. Sed certe ista est. nulla est in mādo relata. sed solū cōmūratiō s̄c̄q̄ inspiciat. Possim⁹ ijs dicere q̄ q̄ntitas indulgentie attēdit respectu pene fm̄ q̄ b̄z rationē p̄. v̄l debiti soluēti. noī ratione attēdit v̄l purgationis sc̄one peccati. q̄nā necesse est amoueri q̄ fecūdā penā. v̄pēta p̄ contritionē. vel alitacius pene p̄ passionem. Hec autē q̄ntitas mensuratur fm̄ rectum iudicium sui pontificis. vel eius qui indulgentias facit. Ille autē qui dat indulgentias cū eas tribuit. considerat causam p̄ qua reputat eū dignū rāta grā. et fm̄ q̄ plus vel minus accedit bonis ad illā causā. plus v̄l min⁹ principiat de indulgentia. Ut verbi grā. statōnes romae institute sūt vbi sunt indulgentie determinate. hoc insti. tuerit sancti p̄s. p̄s p̄griinos q̄ veniebat de locis remoris. nec existimauerūt dignū esse rāta grā eū qui est natus iuxta eccl̄iam. sicut cum q̄ p̄ longā venie viam. vnde nec tantā recipit indulgentia. sed aliquid. Lōcēdo ijs q̄ indulgentie q̄ntum ē ex pte dantis tantum valēt q̄ntum pmittunt. sicut ostendunt p̄meratiōnes. Lōcēdo nibolom⁹ q̄ culibet valēt tm̄. nec eq̄ liter omnibus. sed sc̄dm existimationem eius quaz habuit vel babere debuit qui indulgentiam fecit. q̄nā non oportuit exprimere. q̄ omnes fidēles debent illud i corde p̄supponere q̄ dona et misericordias sancti sp̄iū donent eū q̄ libram. nec b̄z aliquē ab his retrahēt. q̄ sp̄ pl̄ valēt si h̄ sit charitate q̄ valēat obsequiū v̄l aliquid q̄ indulgentia p̄cedit vel donat. Ex h̄ patet oīa obiecta

Distinctio. xxi. de p̄fessiōe sacrāli q̄ntū ad opozitūtate tempis respectu pnie venialium.

Aler enā queri. v̄z p̄ hāc vitā. z̄. Sup̄ egit magis de t̄pis oītate q̄ntū ad remissionē mortaliū. hic secundo agit de oītate q̄ntus ad remissionēm venialū. Et habet hec pars duas. In primo procedit ad veritatem ostendendā. In secunda se exercet ad veritatem defendendā. ibi. Hic obiecti potest si per

lignū. fēnū. z̄. Prima p̄s b̄z duas. In p̄ma ostendit a q̄b̄ homo purget in purgatorio. sc̄z. v̄rum a pena an erā a culpa. ostendens q̄ a culpa. In secunda agit de diuitiātē purgatoriis. ibi. In illo autē igne purgatorio z̄. Similiter secunda p̄s in qua veritatem ostendit b̄z duas. In p̄ma enī dissoluit qndā sophistica rationē. In sc̄da v̄o excludit qndā apparentē solutionem ibi. Sed forte dices illud accipendū esse. z̄.

Liber

quartus

12 *D*e illis etiā q̄ edi· lig. fenū. et stipu. tē. Ut p̄ h̄ icelli
gere venialia. **3** *E*sa. v. Ue q̄ iūgatio domū ad do
mū tē. glo. biero. Heretici dogmata dogmatib⁹ iūgūt
et q̄ supra fūdamētū debuerū edificare aux. argētū. et la
pides p̄ciosos. ecōtra edificat lignū. fenū. et stipulā. sed
stat q̄ heretici
in fictio dogma
tū suoy mortal
ter peccat. q̄ isto
nō intelligit de
venialib⁹. Itez
q̄ q̄ tropo dicū
Alba. xij. tur venialia lig.
fenū. et stipulā. et cuz
multe sine veni
aliū dñe. quō
ad tres p̄nt re
duci. Et rūden/
dūc ad hoc q̄ vi
na scriptura ml
tis modis p̄ter
poni. ynas en ē
pncipalis et ral
intellect⁹. ples
tū cīle p̄nt q̄ ad
aparatoe. Lral
aut intellectus.
fm q̄ p̄z ex glo.
et lra seq. de ve
Aug⁹. il. nialib⁹. nechie
de cui. dei. ro. qndā adap
taq̄ez erponit.
Si qrat rō bu⁹
intellect⁹. ddm
q̄ apls loq̄ de
venialib⁹ inq̄tū
sūt cremabilia.
2 Cremabile sūt
q̄ p̄star pabulū
et columis ab ig.
nei tripli dña
et. Qndā em̄g
durat diutius.
q̄daz citissime
columis. q̄daz
medio mō. Pr
mo mō d̄ lignū
secūdo mō d̄ stipula. et tertio mō d̄ fenum. q̄d tenet
3 mediu inter vtrūq̄ extrema. **b** *U*nde nō frustra il
la tria distin̄t ap̄ls. li. fe. tē. Ut et male dicere. q̄ sup
fiden nibil edificat nisi bonū. q̄ nullū p̄em̄. sed venia
lia sūt p̄em̄. q̄ nullo mō supedificant. Ite nihil cōburit
q̄d̄ de sp̄uali edificio. sed lig. et fe. et stipulā. supedificat. q̄n
cremāt. **3** *O*d q̄ li. fe. et stipulā. supedificari dicūd p̄l p̄z q̄
dupl possum⁹ exponere. P̄t eñ q̄ lignū intelligi op̄
bonū. cui tamē ē annūt altq̄ veniale p̄em̄. Sic ut p̄z in
mult. acerb. et tale op̄ et alio h̄z q̄ sit d̄ edificio. et alio
h̄z q̄ sit cremabile. **3** *S*ic supedificat ea rō q̄ bonū ē p̄p̄
pncipale int̄rōnes. h̄z cremaſ ea rōe q̄ h̄z amorē terrenis
ānerū. et vix cōtingit nisi in p̄fectis q̄n i bonis opib⁹ ca
dat aliquid a latere rep̄hētible. Alter p̄t exponi vrg li
fe. et stipulā. et recipere intelligat venialia. et ita dicū supedifica
ri. nō vt sint de edificio. h̄z q̄m fundamētū edifici nō sub
uertūt. sed simul stāt cū illo. nō sic in mortalib⁹ peccatis

DI XXI

Dūdit q̄ h̄ purgat in pur
gatorio ac culpa. a

Hec etiā

am q̄rīv̄ post hāc

vitā aliq̄ p̄ctā remittat. **Q**aliq̄

post hanc vitam remittat xps

oīdīt euāḡ. vbi ait. Qui pec
cauerit in sp̄nctū si remittet ei

neq̄ ih̄ seculo neḡ i futuro. ex

q̄ dat intelligis sc̄ti docto. tra
dūt. q̄ qdā p̄ctā i futuro dimittē

tur. **Q**uedā ei culpe in h̄ seculo

relazant. qdā vō que etiā i fu
turo. q̄ qdēp̄ morē ḡuāt. Sz di
mittūt si digni s̄t. si bōis acub⁹ i

hac vita merueit vt dimittatūt

eis. **D**e illis et q̄ edificat lignū.

fenū. stipulā. dicit aug. q̄ ignem

tribulatōis trāstorie inuenient

cremabilia edifisia q̄ secū porta

uerūt crematē. Aut em̄ sic. Post

istius sane corporis mortē. donec

de igne purgatorio veniat ad

diē dānatōis vel remuneratōis

si h̄ tgis ieruallo sp̄us defuncto

rū q̄ edificauerūt lignū. fenū

stipulā h̄mō ignem dicant p̄pe
ti. quē alij nō senti. it. q̄ h̄mō edi
ficia portauerāt. vt inueni. tig
nē trāstō. ie tribulatōis venia
lia crematē. si redarguo. q̄ for
sitā vēx. **3** q̄ d̄ saluus erit

et p tanto dicūt supedificari. tñ nibliominus crea
ban. **c** *Q*ui vero supedificat surū. argētū. la. p̄. 4
de vtrōḡ igne secu. sūt. videſ male dicere. q̄ in auro in
telligitur contemplatio dei in argento dleclio primi
in lapidibus p̄ciosis bona opera. Sed oes iſi hoc ſu
peredificat. er

q̄si pignē. cōtēnīt ille ignis. gra
uior. tñ erit ignis ille. q̄ q̄qd̄ p̄t
h̄ pati in hac vita. hic apte in
ſinuāt q̄ illi q̄ edificat lignū. fe
nū. stipulā. qdā cremabilia edi
ficia. i. venialia p̄ctā ſecū portat
q̄ in igne emēdatorio cremant
vñ conſtar qdā venialia p̄ctā p̄
hanc vitam deieri.

De diuturnitate purgatio
nis. **b**

In illo aut igne purgatorio aliq
tardi. aliq cūtius purgat. fm q̄
iſta p̄cūria magis vel minus a
mauerūt. **3** aug. Post hāc vī
tā incredibile nō ē nōnullos fi
deles pignē qndā purgatoriūz
quāto magis min⁹ ve bona pe
nitūa dilexerūt tāto tardi. citi⁹

q̄ ſaluari. **3** aug. iſtra illa tria b
dīſt iſit ap̄is lignū. fenū. stipulā
q̄ illi edificat. q̄ ſi aliena no ra
piūt. rebus tñ iſit mitati p̄cessis
aliq dilectōe inherēt. q̄ ſi ſuſos
modos v̄l diuīt. vt lignū. vel

min⁹ ve ſenū. vel minūm ſi ſt
pulā. ignē ſuſinebūt. **3** Qui vō
supedificat aurū. argētū. lapidē

p̄ciosū. de vtrōḡ igne ſecuri ſūt
n̄ ſolū de illo etiā q̄ cruciatūr
ē p̄ios ierūm. ſi etiā dillo emē
datorio q̄ purgabunt quidam

ſaluandi. **c** Dicuntur vens
lia supedificari. nō qñ cōmitūt.
ſed quādo in v
ſum ſi in habitū Aug. ſu
p̄tūt. ſicut p̄p̄. ſe
in dilectōe filio
rū erivōt ſi hu
iſimōt. ſi ſine ra
li. habuit ſi vſa
bū p̄t h̄o ee. q̄

uie non potest peccata aliquā q̄tū ad acrum vitare.
utputa que ex ſurreptione vel igne ſantia oruntur. ſo
lis ergo perfectis compert superedificatio aurū tē. et
bi ſecuri ſunt. Quod queritur de diuinatione ſtorū.
dicendum q̄ est loqui de ordinatione mentis quantum
ad partem ſuperiorēm. ſi ſic intelligit contemplatio
dei. et quoniam hic dicit eminens in anima. recr̄e intel
ligit per aurum. Quantum vero ad partem inferio
rem ordinari dupliciter. Aut prout dirigit volunt
tem in ſe. et ſic est dilectōe proximi. Aut prout volunt
tem dirigit in opere. et ſic est bona operario. Et dilectō
proximi comparatur ad bonam operationem. ſicut er
gentium ad lapides p̄ciosos. Pro eo q̄ ſicut argētū
ſubſternit lapidibus p̄ciosis. et per illos omatur
ſic dilectio per bonos effectus. Et nota q̄ in contem
platione dei clauditur dilectio. Et ſic patet responsio
ad obiecta.

Dissoluit qndā sophistica rōnē.

Hic obiecti pōt. si p̄ lignū. senū. stipulā. venialia in telligunt p̄ctā. t̄ null⁹ adeo pfectus ē qvenialis n̄ peccat. ḡ q̄ edificat aurū argētū lapidem p̄ciosuz edificat etiā lignū senū stipulā. ḡ p̄ ignē trāsibūt. Ad qd̄ dicimus. q̄ nō ois qvenialis peccat. lignū senū. stipulā edificat. sicut ecouerso nō ois q̄ contemplat deū et diligit. p̄ximū t̄ opa bona facit. edificat aurū. argētū. lapide p̄ciosū. t̄ tamē in auro intelligitur p̄xipatō dei. in argento dlectio p̄ximi. in lapide p̄cioso bona opa. Szilli q̄ edificat lignū. senū. stipulā. deū cōteplāt. t̄ proximū dili-

gut t̄ opa bona faciūt. nec m̄ edificat aurū. argē. edificare tum. lapide p̄ciosum. Hec enim edificat q̄ scilicet. t̄ la. p̄ la tria facit. vt cogitat q̄ sūt dei. t̄ quō placeat do ciōsum. nō mūdo. Lignū vero t̄ senū t̄ stipulā accipi p̄t scularis reyp̄q̄s uite cōcessaz tales cupiditas vt amittit sine animū dolore nō possint. Hec. ḡ edificari s̄ q̄ cogitat q̄ mūdi sūt. quō placeat mūdo. q̄ circa diuinitas suas qdāmī carnali affectu tenet. t̄ tñ ex eis multa beneficia facit. nec p̄ eis aliqd̄ fraudis vel rapine molit. Ex his ḡ p̄z q̄ nō idēhō simul hec et illa edificat. Illa enī edificatō p̄ctoz tñ est. q̄ nō cogitat placere mundo. t̄ tñ deo. q̄ et si aliquando venialiter peccat. feruore charitatis ita absu mūt in eis p̄ctū sicut gutta aq̄ in camino ignis. t̄ id nūq̄ secū portat cremabilia. Hec aut̄ in serior edificatio minoz est. q̄ nō tñ bo sed etiā mūdo placere cogitat. deū tñ p̄ponunt. si vero mūdū p̄ponerēt. nō supedificarēt. t̄ destrue rent fundamētū. Affectiōes ḡ carnales qb̄ dedi t̄ sunt domib̄. p̄iugib̄. possessionib̄. ita vt nihil p̄ponat xp̄o. illis irib̄ significanē q̄ in mētes p̄fectoroz nō cadūt. t̄ sialia venialia admittat. In cor

dibus x̄o minorz interdū durat usq̄ in finē. q̄ cuz talibus edificijs trāseūt. sed dissoluēt in ignē. ip̄ si vero merito fundamenti salui erūt. grauissimā tñ penā sentiet. Ex q̄ appet qntā hic miā exhibet deus. t̄ qntā ibi exerceat seueritatem. cū p̄ eo de p̄ctō multo grauius ibi punitat q̄ hic.

Excludit qndā apparentē solutionē. Sed forte dices illud esse accipiedū de pena p̄cti nō de ip̄o p̄ctō. ḡ ḡregorij dicit q̄dam leuia in suatuoro dimittēda. Si enī vera p̄nia habuerit qs. peccata oia dimissa sūt ei. sed pena forte remālit iōq̄ si vere penitēs obiūt. sine p̄ctō transit. Si at̄ vere penitēs nō ē in obiū. maculā portat q̄ nūq̄ delebit. Qui vero edificat lignū. senū. stipulā ve re penitēt. q̄ bonus ē t̄ charitatē h̄z. t̄ in charita te de hac vita trāsib̄. ḡ sine p̄ctō transit. nō seq̄tur. Uerū qdā ē. q̄ bon⁹ ē. t̄ charitatē h̄z. t̄ vere peni. Aliq̄st̄. t̄ tñ cū veniali p̄ctō trāsib̄. q̄ nō delebit p̄nia vere peni. P̄nia enī nō delebit nisi p̄ctū illud q̄d̄ deserithō. Tali asit p̄ctū sepe in hac vita non delinquit ab̄ oī p̄ciali hoie t̄ tñ vere penitēs ē. t̄ si nō de omib⁹ veni alibus peniteat. P̄t enī qs de omni mortali et oī veniali penitere. excepto uno vel pluribus ve nialibus qd̄e. sicut habet qs charitatē t̄ vñu vel plura ve nialia. q̄d̄ de criminalib̄ nullaten⁹ ēē p̄t. ē ei aliq̄s bon⁹ charitatē h̄is. sed adhuc qdā cupu ditatis affectu amāshec scularia. Talis existēs subita morte oīrūmī. In illo freno affectu mortuus est. t̄ tñ saluab̄ a quo nō se hic absoluīt. ergo post hāc vitā ab illo purgabit. Constat ḡ qdāz p̄ctā sed leuia post hāc vitā dimitti. Si vero oī pena p̄ctū illud intelligi voluissent autores. cur magis cōmemorassent leuia q̄ grauia. cū etiā graui um pena hic in expleta post hācytā restet.

ri. pdigus t̄ p̄nus ad pdigitalitē. ḡ t̄. **I**tē in morbi quis natura nō idiger medicina. H̄ solū qn̄ morbi mag nificat̄ ē. sed venialia nō. p̄sternūt naturā. imo dimittit̄ cā in suo vigore. ḡpter medicinā ḡp̄ naturā ve niale curari. **I**tē qnto morbi minorē habēt. cōcretōez et silitudinē. tāto speciali⁹ p̄t yñus sine alio curari. Is veniale maiorē cōuenientiā h̄z cū aliquo veniali q̄ cum mortali. sed vñu veniale p̄t deleri alio remanēre. ḡnito forus p̄t deleri veniale remanente mortali. ḡ t̄. Itē si ventale non p̄t deleri sine grā. esto q̄ aliq̄s in solo ve niali moriat. illud nunq̄ delebitur. sed q̄d̄iu durabit punitur. ergo eternaliter ex seipso punitur. ergo nō dif fer a mortalit. **C**ontra Aug. de ciuitate dei. xxi. Nec magna nec parua possunt nobis dimitti nisi nos dimi serimus debitoribus nostris. hoc non est ob aliud. nulli quia dum homo nō dimittit est semper in peccato. ergo nullum peccatum potest homini dimitti q̄d̄iu est l̄ peccato mortali. ergo si sola grā a peccato liberat. ve niale non dimittitur sine grā. **I**tem si aliquid delet aliquid aliud. habet oppositionem ad illud aliquo mo do. sed nec pena nec natura habet oppositionem ad cul pam. ergo nec propter penā. nec apter naturam delene venialionis alii grā. **I**tē. omne peccatum nocet t̄ adi

Questio. j.

Quod venialia possint deleri sine grā. vñ. q̄ ois culpae mīla est oī cu est punica q̄tū ipa exigit. sed venialis culpa est digna sola pena ipsali. ergo cu oīpale l̄ finem habeat. possibile ē aliquē existētē extra grām sufficiēt p̄ illa culpa puniri. ḡ possibile ē sine grā remitti. **P**ia p̄positio manifesta ē. quia nullus ira seuerus ē in iustitia q̄ puniat vñtra q̄ meruit qui peccauit. ergo cu sufficienter puniat amplius nō punit. Is nō p̄t ēē culpa sine pena. ergo cessante pena cessat culpa. **I**tem venialis culpa nō dicit deformatarē imaginis sed solū p̄nitēt ad bonū. mutabile. sed pronitas. p̄rest sine grā aboleri. q̄ niā qui est pronus ad avariciā. sine gratia p̄test sic

Liber

quartus

mit. sicut vult aug⁹. in ench. et multis loc. q̄ veniale ali
quid de bono spūali et rectitudine admittit. sed solus dōs
pōt anime restituere bonū. sicut solus potuit eam crea
re. et hoc cō grām. ḡ. rē. **I**ste dōs punit p̄ veniali. hoc
constat. ergo aliquid inuenit dispuicentie in veniali. si nī
bil omnino remoueret dispuicentia dei nisi qd inuenit pla
centia et ventiā. si sola gra gratū facies est illa q̄ deo pla
cere facit. ḡ. rē. **I**ste pfectus ē carere veniali q̄ mor
tali. ergo eq̄ nobilis doni sue eq̄ pfecti vel magis perse
cu actus ē delere veniale q̄ delere mortale. si mortale te
leri nō p̄ nisi a dono grē gratū facientis. ḡ. rē. **I**ste di
scēdum q̄ aliquoz politio fut̄ p̄ veniali sine gra gratū
faciente deleri possint p̄ grām gratia datā. Et rōem hui
ostendere voluerit. p̄ eo vic̄ p̄ veniale peccatū nōre /
pugnat grātia gratū facientis sed gratia date. nec offens
it maiestatē diuinā. q̄ ibi non diliguntur aliquid sup̄ dēū
sed aliquātulū inordinate sub dēo. video sicut mortale
pōt deleri p̄ grām. q̄ ei repugnat. et q̄ grātia deo offeso re
cōcilit. et q̄ dēū cōceptu amarit facit sup̄ omnia. sic ve
niale pōt deleri p̄ grām gratia datā quicollā modicā in
ordinationē remouet. et illā occasione nūus amādi te
um ab ipa aia tollit. nec op̄erib⁹lē grātia eleuantē ani
mā ad dilectionē dei sup̄ oia. qd̄ veniale nibil amatut
sup̄a deūz. Sed hec positio licet probabilit̄ videatur. a
veritate tamē decūrſi quis inspiciat. Omne enī pētū
coipo q̄ peccatū ē aliquo modo animaz defedat. et aliquo
modo ipam deordinat. et necesse ē ex hoc q̄ aliquo modo deo
dispuicat. qm̄ ligatur nota dispuicentie minima que es
se possit sū habitu qui reducit ad complacentia et ad
amiciā auferri nō p̄. tenendū ē omnino de omni pecca
to generaliter q̄ nullū omnino p̄ deleri sine grātia gratū
facientis. sic enī decrevit nos sanare diuina misericordia
et hoc dicit saneti. et sona scriptura q̄ marie ponit gra
tia nūe necessariam ad delenda pētā. **A**d illō ergo
qd̄ ob̄. q̄ sufficiens punitio absoluta culpa dicendū
q̄ si illud intelligas in facie hominū q̄ iudicant ē in exte
riora p̄ habere veritatē. Sed in facie dei q̄ considerat
facie anime internā et deco:ez imaginis sue. Qntacumq
sit pena. non p̄ omnino absoluere peccatorē nisi remo
uestur interior deformatas. et ideo ē foro dei impossib
le ē pētū sufficiētē puniri. Etūm ad tempus nisi deleaf
7 p̄ grām. **A**d illud qd̄ ob̄ et veniale tempus p̄n
tate. dōm. q̄ falso ē. ēmo amplius dicit quandam no
ram dispuicentie. et ita sū manet ē ania. etiā si veniat p̄
nitias ad oppositū. nūi interueniat charitas q̄ op̄erit mul
titudinē pētōz. **A**d illud qd̄ ob̄ et in morbis quis
8 natura nō indiger medicina. dicendū q̄ verū ē. et simili
in spūalib⁹ ē si recte fiat similitudis translatio. "Natu
ra agitur haberit se fundamētū sanitatis. s. virtutes na
turales regētes cōplexionem et expellentes nocuas. Re
gimē aut̄ spūalis sanitatis nō est nisi grātia gratū faciens
et ideo sicut corrupta vi naturali nō p̄ deleri morbus
corpatis. sic nec absente grātia p̄ deleri (Etūlber sic qu⁹)
morbis spūalis. Nō ḡ grātia sicut medicina sed sicut reg
iuia virtus ē. exterius aut̄ sacra ē sicut medicina que
non indiger grātia necessaria. expedit sibi ramē ad curatō
nem venialis. maxime cū illa egritudis ē consuetudina
9 rīa. **A**d illud qd̄ ob̄ q̄ maior concretio ē venialis ad
veniale. dicendū q̄ veniale sine veniali p̄ deleri. quia
neutrāfādamentū virtutis viuiscatis et sanatis euerit
les grām. si mortale extirpat grām. nō enī simul stat cū
vita. et quoniā nō p̄ deleri aliqua culpa sine gratia. tō
nullus morbo etiā minimus p̄ deleri qn deleaf omnis
mortalis culpa. nō sic aut̄ est ē veniali. p̄ eo q̄ vtrung

simū stat cū grātia. **A**d illud qd̄ ob̄ de eo q̄ solo veniali
li decedit. dōm q̄ posito ē impossibilis. et ideo nō ē mi
rū si accidat impossibile. sed cū aliquo discedat cū origi
nali et veniali. vel cuz veniali et alio quocunq̄ mortali
punietur p̄ veniali ali. quanta pena intensiue. sed rōne
adiuncti pena illa erit eterna. non rōne ipsius culpe ve
nsalis.

Questio. ii.

Utrum venialis possint deleri a grātia sine pētitōe sine
interiori pena. Et q̄ sic videt p̄ illō qd̄ br̄ i līa qd̄ ē ver
bū gregō. qd̄ ē gutta aque ad camina ignis. b̄ est veni
ale ad feruōē charitatis. q̄ vī p̄ i solo charitatis seruo
re possit deleri veniale. **I**tem sicut colligif ex verbis
augustini i li. fessi veniale nō est aliud q̄ minor amor
dei. qd̄ excludit remissiōē amoris excludit veniale et
delet. sed charitas nulla sc̄ā mēdicatōē p̄ magis et ma
gis inflamāt. ḡ. rē. **I**ste possibile ē iustū q̄ b̄ venia
lia mori dormiendo. vel ita q̄ cadat i furiā. q̄ cū vlt̄rā nō
sit locus penitētē. et necesse sit illa vtralia deleri. q̄a
liquido cū habeat grām puenit ad glām. q̄ p̄t venia
lia deleri p̄ grām sine penitētē. **I**tem mortale cōpro
portionatiter plus offēdit dū q̄ veniale. sed minima
pētitio sufficit ad delendū mortale cū grātia. q̄ ad delēdū
veniale sufficit sola grātia. **I**ste venialis delēt virtute
sacramēti extreme vñctōis. virtute etiā eucharistiae. si
sup̄a habitū ē. Et exp̄e dicit Amb. q̄ orōnē dñicalē
et bñdictionē ep̄lico pale. sicut dicitur m̄ḡt̄ cōter. q̄ non
est necessariū contēt. q̄ alia ē via delētōis. cū ergo per
hoc remittant̄. et etiā p̄ cōtritōē extētōē latifacē
tō. et p̄ baptismū. queritur p̄ quā naturaz coem insit
bis. hec passio cois. **Q**ontra. supra dist. xvij. habetur
vbi agitur de remissiōē venialium sufficit orō dñica cū
ali quo ieiunio et elemosynis. sic tamē vt p̄cedat pētitio
et ieiunia. q̄ nō p̄t p̄ illa culpa fieri latifacētō grā
mī pētētō ad interior penitētē. ergo rē. **I**tem ma
tōis adhēderat est veniale q̄ mortale. sed mortale nun
q̄ delēt nūi liberum arbitrium ab eo dissentiat per
actū contritōis. ergo multo fortius videat de veniali.
Iste q̄ aliquo due forme sele cōpariatur. vna p̄ se nō
expellit alia. sed veniale simul stat cum gratia. ergo gra
tia p̄ se deleri veniale. q̄ necesse est aliquid addi vlt̄rā
qd̄ cum veniali peccato p̄ p̄nembabear. sed hoc nō ē
nisi penitētē interior. ḡ. rē. **I**ste rōquare mortale nō
pōt deleri sine actu de restitutōis ē. quoniā voluntate
actū ē. et voluntate acceptante. et ideo nō pōt deleri
nisi voluntate detestante. sed venialis vī in pluribus
voluntarie cōmutant̄. et durant in nobis q̄du volun
tas vult in talibus versari. ergo videtur q̄ venialis nō
possint deleri sine contritōē internā. **I**tem possiblē
le est vnum veniale deleri sine alio. sed hoc non est nisi
per aliquid quod magis aspice vnu veniale q̄ alud.
ratione cuius grātia effec̄tus potius est supra vnum q̄
sup̄a aliud. sed tale non est grātia nec sacramētum. q̄
solus acris interior. libert arbitrij. ergo rē. **R**ad. 11
voluerit aliqui dicere q̄ peccata venialis q̄ quodam
modo sūt voluntaria sine voluntate detestante illa deleri nō
possint. q̄m̄ dōḡ min⁹ h̄t de rōe voluntarii q̄ morbis
ideo q̄tulacūq̄ pētitio sufficit sine in gnali sue i spāli.
Un̄ dixerant q̄ si q̄s cū impenitētēa venialib⁹ disce
dat mortalis peccat. Si q̄s nō p̄t vñli arb. discedat
postmodū delēt p̄ grātia cū decessore voluntaria. nom
ia q̄ est i grātia. statim dū i se p̄spic̄t culpā. illa decessat.
et grātia etiā i alia cā delerit. Et in illō difficultē sustinere
tā in hoc seculo q̄ in futuro. In hoc inq̄ sc̄ō quoniā
multi sūt modi remittēdi pētā venialis preter penitētē

tiam. ut cū alijs deuote suscipit ephalem bñdictem. et a p̄e bñdicere aſſiōnem. et c̄ſimilia. In futuro. q̄ cum nullus sit v̄lus liberiar. meritor post mortē. in nullo videt p̄ſſible q̄ gra culpa n̄ delectat coozante motu voluntatis aie iam ceate. Sic modus iste dicēdī nō v̄l oī 12 no puenies. Propter h̄ igit̄ aliter dici oī. Et vt intellū gamas modū dilectoris veniale norandū q̄ triplex ē genus peccati. originale. actuale morale. et actuale veniale. Et p̄mū qđē minima h̄z rōne volūtarī. ino nullam h̄z rōne volūtarī in nobis. Alterz aut̄ genus peccati. morale simpliciter tener rōne volūtarī. h̄z nō ita sicut peccati Ade quod nullū habuit inclinatio. Veniale peccati q̄s animo tener mediū. v̄l qđāmno h̄z rōne pene. qđāmno culpe. et rursus qđāmno est volūtarī. qđāmno inuolūtarī. Habemus cū necessitate cōntrēdi. aliquo veniale in cōi. h̄uis ad nullū in griculari. P̄lmū igit̄ peccati quādo aliounde h̄cū est p̄t̄ deleri li. ar. nibil oīno agere. sed sacro solo erreris adiuuante. sicut pater in parvulis. Secundū genus peccati q̄m volūtarie h̄cū nō p̄t̄ deleri nisi li. ar. consonante et adiuuante. io in iustificatiōne imp̄i requiris motus libe. ar. q̄m consonat ḡre. et viterius contrito p̄ quā adiuuare. Veniale v̄o peccatum p̄t̄ deleri li. ar. consonante et aliquo exēri p̄ adiuuante. Unde si libez arbitriū ḡre nō repugnat volēdo p̄fistere in culpa. et gra virtute sacramentel relac. mentalis vigorat. culpā veniale delet. vel vnuersaliter vel p̄cūlari. Unde credidū ē q̄ aliquo nibil de peccatis suis cogitante. sed em̄ passionē p̄i recolente in sacramento eucharistie. recogitante inq̄ feruenter. q̄ venialia peccata vel omnia vel qđām remittat ei p̄ gra sic adiutam tota illa sue sacramenta sue sacraria v̄ eucharistia. et vñctio et baptismus. et aque aperitio. et ep̄alit būdicio. et contrito. et misericordie exhibito. et oīmis dñsce. Deuota exortatio. facūt ad venialiū deletonē. nō p̄ ppriā naturā. sed p̄ eam naturā q̄ gra grātu facit ad hāc acū adiuuāt et vigorat. Si qras quō adiuuant. dñm q̄ in talibus v̄ plurimū est humiliatio et deuotio. q̄ est inq̄ gra informans repugnans p̄i veniali peccati. q̄ feruente charitatis et deuotionē q̄stum est et se diminuit. Uel ea rōe qua est in eis penitentias q̄ repugnat inordinate delectatione. et pro illa pena iunera. ē ordināt ḡre. Et sic p̄t̄ rōdeni q̄ quis venialia valde congrue p̄nitam teleari. possunt tamē q̄ gra zaliter adiutam deleteri. Et cōcedēde funerōnes ad hoc inducere. Ad illud q̄ ob̄r q̄ p̄cede re teber aliquātū contrito. dñm q̄ magister nō deter minat p̄t̄ modū delendi veniale perī. sed modū p̄fere ete fatisciendi. Nemo aut̄ p̄fecte fatisciat p̄ culpa n̄ si etia. in interius in corde doleat. quatūcuq; se exterritus puniat. et hoc dico v̄l in generali v̄l in spāli. Venialia aut̄ nō solū p̄ vim p̄nit. sed etiam alijs modis deleri posseunt. v̄t̄ tacrum est. Ad illud q̄ ob̄r q̄ veniale est maioris adherentie. dicendū q̄ dupliciter est loq̄ de adhēretia venialis. aut q̄tū ad maculā. aut q̄tū ad p̄nitentia. que est via ad illā. Si loquamur q̄tū ad notā displices tie. plus adberer morale q̄ veniale. Si aut̄ q̄tū ad p̄nitentia. et contrario est. deletio aut̄ nō est respectu p̄nitentia. sed pot̄ respectu macule peccati. Ad illud q̄ ob̄r q̄ veniale se cōparat cum gratia et. dicendum q̄ verum est q̄ se comparitur. Etiam ad inberentiam. et ideo gratia non delet per sui essentiam vel inberentiam. et prop̄ hoc op̄oret ei addi aliquod adiutorium. vel li. arbi. vel aliquius alterius penitentias. vel sacramenti. ratione cuius effectus vel actus gratie repugnat veniali. quis em̄ gratia fin̄ essentiam fecit cū veniali. tamen charitas ad feruorem excitata consumit culpā. sicut somnia signis

modicam aque guttam. Ad illud q̄ ob̄r q̄ veniale 16 est volūtarī. dñm q̄ nō sic sc̄m morale. tamen q̄ alij mō volūtarī ē nunq̄ delef n̄ si volūtas detecta. Unde viruenit q̄ ei q̄ p̄ponit manerī venali peccati. v̄t̄ pore i v̄bis oīcios. et ī si p̄fecit remittat ei culpa. n̄li forte p̄ oīe illo ī sepm̄ insurgat. et ade rugit rati onis frenas. q̄ bestiales motus sensualitatis gressum figat ad modū leonis. q̄ rugiente cetera animalia gressaz figur. Ad illud q̄ ob̄r q̄ veniale vñu delef sine alio 17 dñm q̄ hoc possiblē ē duplicitē mō. Uel q̄ volūtas habitudinaliter adberet vñi et nō alij. et tūc culpa remittat cui nō inheret. et remanet culpa cui volūtas adberet. Uel ideo q̄ volūtā vñi p̄t̄ magis detestat q̄ aliez. Unī gra magis delef culpā veniale ī cui deletonema gis volūtas confonat vel adiuuat.

Consequēter q̄nt̄ ad secundū articulū q̄ de purgatōne que fit q̄ purgatorū. De qua duo que ritur. Primo querit. v̄t̄ in purgatorio p̄ hāc vitā fiat aliqua purgatio ab aliquā culpa. an solum a pena. Secundo. v̄t̄ purgatio illa fit q̄ ignē materialē

Questio .i. c.
Exstari ibi purgatio a culpa ostēat p̄mo q̄ illud q̄ dñm. Matth. xii. Qui direrit ī sp̄m sc̄m h̄bum. nō remittet ei neq̄ in hoc seculo neq̄ ī futuro. ergo implicat dōmin⁹ aliquā p̄t̄ remittat ī futuro. sed nō nūli purgatorio. q̄t̄. Itē Greg. in. iii. dyalogoz dicit q̄ quedā leues culpe remittat ī futuro. et ibi multa dicit que ad hoc ostendēdū faciūt. Si dicas q̄ hoc nō ī intelligit. q̄t̄ ad reatū pene. hoc nō soluit. q̄t̄ ī futuro v̄t̄pote ī purgatorio nō solū fit purgatio a reatu culparū v̄t̄naliū. veritātē moralitā ī his q̄ penitentia ī hac v̄t̄ta nō compleat. Item omnis purgatio fin̄ p̄ dñm i res p̄spicit fedatē aliquē. sed ita p̄t̄ amē culpa est. q̄ v̄t̄detur q̄ purgatorius ignē sit ī culpa. Si dicas q̄ est etra prioritatē vel sequelam. vel aliqd tale. runc que ro. cum lib. arb. post hanc vitam. et ita immobilitē regere. etra prioritatē sicut respectu voluntatis. quare talis sequela potest purgari et non venialis culpa. cum pl̄ ledat animam sequela moralis ē culpā venialis.

Item quod purgat aliquid aliquo modo habet op̄positionem ad illud. sed pena pene non oponit. ergo si est ibi purgatio non est a pena. ergo a culpa aliq̄. Lother. Super illud. i. Job. v. Est peccatum ad mortem. Glosa. Quod ī bac vita non corrigit. frustra p̄ morem venia eius postulat. ergo nulla post mortē ibi culpa purgatur. Item. Dñm. Quod est hominibus moris. hoc est angelis culus. et econuerso. Sed angelī post casū a nulla culpa possūt liberari. ergo nec homines post mortē. Item. Greg. in dyalogo. talis ī iudicio quisq; futurus est qualis de corpore eruit. si ergo exiuit cum veniali. pater tē. Item. liberū arbitriū un medium est inter profectus ī bono. et liberationes a malo culpe. Sed post mortē non potest quis p̄ficer ī bono. ergo nec a culpa aliqua resurgere. T̄c. facilius est lobū ī veniale ē liberaria veniali. ī post mortē non potest anima venialiter peccare. ergo nec a veniali resurgere. Item. veniale ī nobis non est nūt̄ratione somnis. ergo ablato somni. veniale non ma nēt. sed somes auferunt ī morte non post mortem. ergo ī veniale. T̄c. dicendum q̄ aliquonū magistro. et erbe ī intelligentium opinio fuit q̄ nullū peccatum p̄ morem dūnaturatur. pro eo q̄ ȳsus liberū arbitriū quantū ad meritum vel denieritum omnino cessat. vnde di cunt q̄ venialiā omnino remittuntur. aut per penitentia

Liber

quartus

tiam. aut per finalē gratiam si non assit locus penitentie. si forte morte preoccupatus moritur iustus homo. Rationē autem huius positionis et intelligentiam per hunc modū assignat. Dicunt enim quod triplice est gratia. s. baptismalis. penitentialis. et finalis. et quelibet istarū gratiarum pro sui initio dominū haberet in impij anima. p. eo quod dominus ipso ingressu in impij anima velut gratia baptismalis qm in sui principio deleter oem culpa non tamen mortales verūtā veniale. Dominas autem gratia baptismalis ex virtute sacramenti. gratia penitentialis ex subiectō et confirmatae liberi arbitrii. gratia finalis ex pfecta conformitate omni viriō sic ad ipsam gratiam. Cum enim ipsa separatur a carne. iam punitates et perturbationes qui inerant anime ex carne recesserunt. et potentie anime tranquillatur et gratia subiecta ciuitate. ac per hoc venialia delentur. sive sint in parte a rationali. sive in parte sensibili. et ita nullū veniale dimittetur post hanc vitā. sed expellitur in puncto illo in quod predicatorē finalis gratia quod dominū subi vindicat. et oīm expellit culpā. Si ergo obiectatur eis quod in futuro purgātur et remittitur peccata. Respondeamus quod eos quod remittuntur quantum ad reatum sive penā. et purgatur quantum ad scoriam sive sequelam. et illud dicit Hugo sensisse. qui ait sic loquens de remissione peccati. Aliquando dicitur hoc pietate. sicut aliquis fuit leuitate. aliquid scimus virūs. Per incēdium purgatoriorū scoria peccati excoquuntur. et lauacrum baptisimi peccati macula abluitur. et flagellū satisfactionis peccati capaces excutitur. Sed licet ista opinio siemulatio rationi consona. tamen auctoritates scierunt vidēre exp̄sse. p̄ire. Nam ipse gregorius dicit in moralibus. quod aliqua peccata dimittuntur post hanc vitā. Et si tu dicas quod intelligit quantum ad reatu sibi obiectū sūt. sicut de omnibꝫ possit intelligi culpis.

Hoc iesu tractat illud Marcii. I. Ipse vos baptizabit spiritu et igni. Peccata quod p̄cesserunt spūs sanctus per quod baptisū abluerunt. et quedā ex eis que postea sequuntur criminibus per ignem purgatoriu remittuntur. cum ergo peccata p̄cedentia non solum quantum ad penā sed etiā ad culpā abluantur in purgatorio qdām quantum ad culpā sūt remittenda. Rursum cū gratia dominū habeat in anima statim in ipsa separacione. propter quid non purgat a peccati scoria. vel sequela. sicut a veniali culpa. Et propter hoc est secundus modus dicendi quem approbat magister in lī. et sanctior multplex consonantia auctorū. dōm p̄ quod aliquis peccata virūte veniali non solū in hunc seculo sed etiā in purgatorio remittuntur et remittuntur. quandoq̄ transit cum venialibꝫ p̄ eo quod gratia non sūt adiuta finaliter ad illa delenda. et ideo indiget aurilio. Quoniam ergo voluntas p̄r gratie post hanc vitā esse conformis. quis non possit esse adiutorius. p̄ eo quod cessauit tempus meriti. ideo indiget adiutorio exteriori. et cū non sit locus sacramentis habet adiutoriū ignis punientis sive purgatorius. qui id dicitur purgatorius. quoniam aīa purgatur a peccati scoria et a veniali culpa si cū illa trāseat. et hoc possibile est. quod sicut ostensu est in p̄cedēti. p̄blemata. ad delectōne venialis sufficit quod libet. sive corporalē. nec ē necessaria adiutoria. Concedendū ergo aliquos p̄ hanc vitā a veniali culpis posse purgari. **A**d illud quod obiectū est sicut dicitur in glo. sup illud. sic saluus erit te. et habebut in lī. grauior ē ille ignis q̄m quicquid potest pati in hac vita. ergo anime habebut aliquod afflictuum extra. illud autem est corporale aut spūale. sicut statim separata anima cum liber arbitriū consoneret gratie seruet charitas. et anima detestatur quantum p̄t culpā prius commissam. et hoc generat feruō et dolorē. ergo statim detur omnis culpa. **L**ontra. sicut dicitur in glo. sup illud. sic saluus erit te. et habebut in lī. grauior ē ille ignis q̄m quicquid potest pati in hac vita. ergo anime habebut aliquod afflictuum extra. illud autem est corporale aut spūale. non spūale. quod nullū esse potest. ergo necesse ē quod sit corporale. Item nos videmus quod recta ordinatio sit et anima quae rebus corporalibus subiecera libidinose. ut pote per conversionem ad bonum comitabile. iustificatur per materialia et corporalia sacramenta. ergo pars ratione p̄ hanc vitam purgari debet per afflictua corporalia. **I**tem si anima post mortes purgatur. aut ergo dolore qui veniat ex contritione. aut dolore qui veniat ex exteriori afflictione. Non primo modo. quis non est amplius locus meriti. nec quantum ad contritionem nec quantum ad alios actus virtutum. Non secundum modo quia dolor de ammissione est portius sapientis rationem culpe et rationē purgatoris. quia venit ex inordinato

et morte hominū. dōm p̄ simile est quantum ad lib. arb. in uertibilitate. sive quantum ad perīm mortale. non quantum ad omnia. nam mali angelī possunt in penis perficere. quis non possint a malo resurgere. Per oppositū rōne boni meriti p̄ teriti boni hoīes p̄nt a malo eripi. quis non possint in malū labi. q̄ in bono in q̄ moriturur sūt confirmati. **A**d illud quod obiectū est. dōm p̄ sicut ipse meritus subiungit. illud intelligitur quantum ad mortalitatem non quantum ad venialia. q̄ p̄penerit excepta illa. **A**d illud quod obiectū est lib. arb. teneri medium. dōm p̄ salu est. p̄ statu illo. Est enim in statu in quo potest ad ingressū in gloriam disponi. p̄ impediri remotionem. quis non possit mereri. Quoniam ad de letione venialis et ad remissionē reatus peccati sufficit pūta p̄t pēna cuī consonantia lib. arb. et adiutorio meriti p̄terit. **A**d illud quod obiectū est facilius est labi in malū. dōm p̄ verū est quantum ad lib. arb. vertibilez. non quantum ad oīm statu anime. **A**d illud quod obiectū est ablato somite auferitur veniale. dōm p̄ verū est quantum ad p̄tētē peccati di de futuro. non tamen oportet auferri veniale p̄t p̄tētē peccatum. qm omnis causa introducendi ē causa conservandi. sicut in multis exemplis patet. destruere enī cultello non p̄t infligi plaga. si tanē cultellus destruat. non oportet p̄pter hoc sanari plagam prius inflictam. **Quæstio. iij. d.**

Iter purgatio illa sit per ignem materialē. aut per spūalem. Et quod sit spūalem videt per glo. sup illud. i. corrinth. iii. li. cuius opus arserit. Erunt autem illud opus quod ignis dilectio. qm sine dolore non pereat quod cū amore possit sustinere. **E**t augustinus. de civi. dei. xx. expōnes illud dicens. ne cesset ē utrum virat dolor quantum belearat amor. sicut hoc totū est spūale. non videt quod ille ignis purgā sit aliud nisi spūale quod. **I**tes quod purgatur et quo purgatur. et ipsa purgatio ē quid spūale. ergo videt quod illud similiter per quod purgatur. hic autem est ignis purgatorius. ergo. **2c.**

Item nūl co-pale et rūnū facit aliquid ad omni me iustificationē. ergo nec ad culpe remissionē. sicut in purgatorio emundat anima a culpa. ergo videt quod non virat flama materiali. **I**tem si anima purgatur per penā corporalem cum pena mortis sit supraēma penarum. ergo videtur quod ibi deberet omnino purgari. non igne materiali. **I**tem videt quod nulla ad hoc sit necessitas. quod vehe mens dolor et seruens amor. p̄t se sine aliquo exteriori sufficit delere penā et culpam. sicut statim separata anima cum liber arbitriū consoneret gratie seruet charitas. et anima detestatur quantum p̄t culpā prius commissam. et hoc generat feruō et dolorē. ergo statim detur omnis culpa.

Lontra. sicut dicitur in glo. sup illud. sic saluus erit te. et habebut in lī. grauior ē ille ignis q̄m quicquid potest pati in hac vita. ergo anime habebut aliquod afflictuum extra. illud autem est corporale aut spūale. non spūale. quod nullū esse potest. ergo necesse ē quod sit corporale.

Item nos videmus quod recta ordinatio sit et anima quae rebus corporalibus subiecera libidinose. ut pote per conversionem ad bonum comitabile. iustificatur per materialia et corporalia sacramenta. ergo pars ratione p̄ hanc vitam purgari debet per afflictua corporalia.

Item si anima post mortes purgatur. aut ergo dolore qui veniat ex contritione. aut dolore qui veniat ex exteriori afflictione. Non primo modo. quis non est amplius locus meriti. nec quantum ad contritionem nec quantum ad alios actus virtutum. Non secundum modo quia dolor de ammissione est portius sapientis rationem culpe et rationē purgatoris. quia venit ex inordinato

amore. ergo tertio modo purgat dolore q̄ venit ex afflictione exteriori. ergo tē. Item signis ille esset spūalis. cū nō sit de hoc ōstat. necesse est q̄ in diversis diversificet & plurifacet. q̄ quotiens ait ore eēt ignes purgatorij & tot purgatorij. si hoc est incertus. pater q̄ nō est spūalis. **R.** dōm q̄ Aug. videlicet dubitare vix ignis ille sit materialis. an spūalis & cruciabit vel nūc cruciat aias. nō solū ex igne purgatorio. s̄ enā de igne infernali. in q̄ diues ille ordebat. nō solū sup Beñ. ad lram. verū etiā in lī. de ciuitate dei. Tūn & p̄ modū dubitatio dicitur in glo. sup illud. i. ad Lox. iii. q̄ edificat lignū senū tē. ponēs opinionē dicentū igne materialis & ipsi om̄is post hāc vitā purgari. dicit nō redarguo. q̄ forsitan vez est. & hoc ipm̄ ponit in lī. & satia videf rōnabiliis sua dubitatio. Diues enī q̄ est in inferno. & cuius lingua vrebā. lingua corporelē nō habebat. Et qui portat lignū fēnu. stipula. n̄ portat secū hec materialia s̄ spūritualia q̄ sic noīant p̄ metaphorā. q̄ re n̄ situer de igne spūali metaphorōne cōpet intelligere. **S.** q̄ quis egre ḡ dico. Aug. vīsus fuerit hic dubitare. alij m̄ doctores nobis auferunt dubitationē. qm̄ b̄ cognoverat multiplici rōne. vi Greg. in. utr. dyalogoz. et Isidorus de ordine creaturaz. & cōter tenet doctores ipsiū n̄ ignem purgatorij esse materialē suę corporelē. **S.** q̄ litter talis ignis agat in aias eas affligit. b̄ magnā h̄z q̄stionē. & infra inq̄dē de penis aias. Qualiter aut̄ agat purgādo. diversitas ē inter doctores. Quidā em̄ dicere voluerunt q̄ p̄ter vim punitiū data est igni vīo spūalis purgatiua rōne cuius purgat & veniali macula. vel etiā a peccati scoria. sicut sacra h̄z vīm satisfaciēt sibi data. **S.** illud nō ōptet poneres. q̄ vīla punitionē habeat vim nouā. cū multas aias dicat Greg. purgari p̄ diversa loca. & talis culpe mūdificatio p̄p̄rie fit ab ipa grā. Et iō est alioz positio vt videf magis recta. q̄ ille ignis per eandē naturā & punit & purgat. qm̄ punitē iuuat gratiā & gra habēs adiutoriū pene & p̄lonatiō voluntatis nre. q̄ quis nō sit adiutorix. nō m̄ipedit est potens purgare culpā & peccati scoram. ita vt purgatio talis sit a grā li. ar. & lōnātē. etiā extiore pena adiuuāte fini consonitatē ad remissionē veniali q̄ sit in hac vita. Si tū q̄ras quō pena adiuuat grā ad delendū suę purgādum maculā. dōm q̄ b̄ facit diuina iustitia. Uel etiā q̄ cū modū p̄t intelligi p̄ quē dicit p̄ infirmatas grauis sobria facit aiam. i. vīus h̄z facit qdāmodo adiuta p̄ penā. Si aut̄ q̄ras vez statim cū grā h̄z illud adiutoriorum culpam deleat & purget scoram. Dici p̄t q̄ vez est p̄p̄abile. vel q̄ statim vīgoz grā vī veniale culpā deleat & cū a pena est adiuta. & deinceps punit. p̄ obligatiōe. Uel p̄t dici q̄ pena magis & magis disponat. & postmodū exq̄ disponit sufficiēter grā ipa in instanti deleat culpā si quaē. Nōcungz boz dicas nō videf defacilē iū probari posse. Concedendū ignē illū materialē esse suę corporelē. **A**d illud q̄ ob̄ i. purgat vīo & alijs. Qui enī diutius in peccato permanēt. dignum ē vt diutius sustineat pena. Rursus. qui grauis offendit dignum ē vt puniatur pena acerbitor. & dilatōe p̄t lōgior. diuina h̄z iusticia faciente q̄ omnibus decentissime reddit stipendia meritoz. **A**d illud q̄ ob̄ i. p̄t de eq̄ilitate duratōis in celo. Dōm q̄ nō ē simile. q̄ in inferno pena eterna ī. fugitur. & eterno n̄ ēmātus & minus ex p̄t post. suę ex p̄ ea qua est eternū. Similiter in celo p̄mū eternū durat. in purgatorio vīo sola pena ipsalis fugitur. & ibac est diutius erit. **A**d illud q̄ ob̄ q̄ pena grā. vīus eq̄ cito deler graue. tē. dōm q̄ verū esset si omnino pena intenderetur fin & intenditur culpa. sed diuina dispensatio sic ordinat vt nō omnino intedat. q̄tum ad acerbitatē. p̄pter magnam difficultatum. suę etiam q̄

cere ad iustificationē pfectam. **A**d illud quod ob̄ i. tur de pena mortis. Dōm q̄ ipsa pena mortis ē debet originalis peccati. nec ē ordinata ad anime purgationē nisi voluntarī suscipiatur cum q̄s p̄t evadere. vī i maritib. vel etiā sustinat voluntarī cū ab alio infligat. s̄ p̄ pena purgatorij ad hocē. **A**d illud q̄ ob̄ de dolore tāmoze. dōm q̄ illi sūt motus voluntarij. & idō nō oportet q̄ sint in summo iū aia tā cruta. Preterea tā p̄ se nō sufficiēt. cū nō restet amplius merendispaciū. & idō nō esse ē certius adhiberi ignē purgatorum. sicut p̄u. qui non possunt p̄fēmeri subuenit baptismatis saeramentum.

Donsequenter q̄tum ad tertium articulū queritur de liberatore a purgatorio. Et circa h̄z que rūtur duo. Primo queritur. vīus liberet ante aliū. Secundo. vīus aliquis euolēt ante extremū iudicij. **Q**uestio. i. c. Q̄ vīus liberet ante aliū ostendit p̄mo q̄ illud q̄ dicit apls. i. ad Lox. iii. qui edificat lignū. senū. stipula. tē. facilis & citius consumit stipula & lignū. ergo cuz aliq̄s ferat stipula. aliq̄s ferat lignum. videf q̄ citius libe. etur vīus q̄ aliū. **I**tem in līa habetur. & vībz Aug. in encb. Post hāc vībz incredibile nō est nō nūlos fideles p̄ ignē purgatorij. q̄to magis minusue bona p̄nēcūta dilererūt. tanto citius tardiusq̄ saluari. **I**tem in foro penitentie grauior. i. culpe respondet grauio. pena. non solū q̄tum ad intentōem. sed etiā q̄tū ad durationē. vīpa. et insipienti canones. in q̄b p̄nētientie tardatū. Si ergo iudicij ecclēsiae rectū. & forme est diuino iudicio. pater. tē. **I**te p̄tēt meruit anima nō solū in igne cremari. sed etiā a di visione p̄uari ergo vītōz modo debet temporaliter puniri. q̄. q̄ grauus peccator nō solū acerbū punit. verū etiā diutius debet a dei visione separari. ergo tardius purgari. Lōtra. q̄ntumcunq̄ merita sunt equalia. tam in celo q̄ in inferno sunt p̄mia & supplicia equaliter durat. & parēt. vīus videf debet esse i pena purgatorij. Ite q̄rū p̄t minor p̄ pena sup minorē culpā. tē p̄ maior. sup maiorē. ergo q̄tū liberatur i purgatorio parvus p̄tēt p̄ quam penam. sancitio liberalis magnus p̄tēt p̄ magna penā.

Ite si aliū citius alto liberatur. aut rōne maioris charitatis. aut rōne minoris reatus. Rōne maioris charitatis videtur. q̄ charitas ē tanto maior. q̄to aia ē dō si milior. & tanto statu glie vicinior. & tanto citius curat & purgatur & in celū ferratur. Sed q̄ rōne minoris reatū videtur. quia anima non ē obligata nisi ad soluendū q̄d traxit ex hac vita. Sed q̄nto tebrū ē minus. tanto citius soluit. ergo videf q̄ talis citius purgetur & in celū ferratur. **R.** dōm q̄ sicut dicit Augustinus ep̄sle i. lra. in illū igne citius purgat vīo & aliū. Qui enī diutius in peccato permanēt. dignum ē vt diutius sustineat pena. Rursus. qui grauis offendit dignum ē vt puniatur pena acerbitor. & dilatōe p̄t lōgior. diuina h̄z iusticia faciente q̄ omnibus decentissime reddit stipendia meritoz. **A**d illud q̄ ob̄ i. p̄t de eq̄ilitate duratōis in celo. Dōm q̄ nō ē simile. q̄ in inferno pena eterna ī. fugitur. & eterno n̄ ēmātus & minus ex p̄t post. suę ex p̄ ea qua est eternū. Similiter in celo p̄mū eternū durat. in purgatorio vīo sola pena ipsalis fugitur. & ibac est diutius erit. **A**d illud q̄ ob̄ q̄ pena grā. vīus eq̄ cito deler graue. tē. dōm q̄ verū esset si omnino pena intenderetur fin & intenditur culpa. sed diuina dispensatio sic ordinat vt nō omnino intedat. q̄tum ad acerbitatē. p̄pter magnam difficultatum. suę etiam q̄

Liber

quartus

Vule viroq; mō punire. et ita ut maior acerbitas. et diu/
34 turnitas recōpenseret si qd in altero deficeret. **T**id il
lud qd ob̄ q̄ ds citi purgat. dōm q̄ ille d minorē h̄z re
atis. qm̄ locus purgatorii nō ē debit⁹ nisi rōne reat⁹ vel
alici⁹ culpe. Et si tu obijcas q̄ charitas maior d̄z face
re cīp̄ euolare. dōm q̄ charitas maior: auger gliam in
tensio. fm̄ aut̄ duratoz nō. Un̄ si duo innocetes ineq/
lis charitatis simulmozerent. simul euolari. nō en̄ eq/
liter bñ essent. Qd̄ q̄ ob̄ q̄ est silioz statui glic. dōm q̄
vez rōne ordinatioz ad bonū. s̄z nō magis q̄tum ad li
berationē a malo. et velocior purgatio respicit. creptio
nē a malo direcere nō habilitatione ad bonū.

Quesitio

Titz alios sc̄r̄ euolat in celū an̄ iudicū. Et q̄ nō vi
def. Heb. xi. ap̄lo loquēs de viris sc̄ris et fidelib⁹ dicit.
Hijos nō accepit̄ reprobatioz deo. p̄ nobis aliqd
meli⁹ puidēte ne sine nobis s̄sumarens. ergo si sc̄ri p̄to
res n̄ debuerūt s̄sumari sine alios sc̄ris aplis. cū vsc̄ ad
diē iudicū crescat numer⁹ sc̄r̄. p̄t̄ q̄ vn⁹ nō euolat an̄
altū. Ite Marth. xxv. statuet agnos a dētri⁹. hedos au
tē a sinistris. et dicer b̄ys q̄ erūt a sinistris venire bñdi
eti p̄t̄ mei p̄cipit̄ regnū. q̄ videſ q̄ nō s̄nt an̄ illud iu
dicū gloriā p̄cepit̄. Si em̄ p̄mo p̄cepissent. nō dice
ret dñs p̄cipit̄ regnū. Itē nulli⁹ possellio q̄ habef p̄ sen
tentia obtineſ an̄ latitioz s̄nī. s̄z vīt̄ eterne possellio b̄r
p̄sniam. ergo cū s̄nīa def in die iudicū. v̄ q̄ an̄ diē iudi
cū n̄ euolat aliq̄ aia in celuz. Item magnifici regis eo
mō ē stipēdia clārigir q̄ quēmodū ei⁹ magnificēta mai
gis declarat̄. s̄z h̄ est p̄cipue dū sit curia vna ex multiz
dine et aggredat̄ multoz. ergo videſ q̄ dñs reser
vet gliam eterna v̄ ea s̄lōibus s̄ferat. Ite ania pecca
uit in carne. q̄ v̄ q̄ i carne debear puniri. ḡnūq; p̄fēt̄
purgat̄ nec punif̄ quoniam resumat corp⁹ in q̄ purgetur
s̄z p̄fēt̄ purgatorii nō euolat aia in celū. ergo nō an̄
diē iudicū. Ite corpa nō glorificabunt̄ an̄ diē iudicū q̄ q̄
tūcunq; sit sanct⁹ q̄ monit⁹. q̄ part̄ rōne nec aie. Contra
Luce. xiiii. dicit dñs latroni. bodie meci eris in para
diso. ergo aia latronis fuit cū xp̄o. s̄z ostat q̄ xp̄o post
modū nō abstulit qd̄ b̄us p̄misit. q̄ sp̄ post fuit cū xp̄o. s̄z
xp̄o ascēdit in celū. ergo aia latronis ascēdit. ergo pari
rone alie sc̄t̄ aie. Ite Pbil. i. cupio dissoluti et cū xp̄o
ita dicebat apls. s̄z ostar q̄ desiderat̄ suū nō erat cas
sum. ergo statim post dissolutionē fuit cum xp̄o. Item
Apocal. vii. date sunt illis singule stola. sed nō est stola
nisi gloria aie et stola corporis. q̄ tē. Ite charitas est pon
dus sufficiēter inclinās et sursum eleuans. ergo si nō sit
retardans. statim p̄ charitatē aia sursum euolat. s̄z qui
purgat̄ in purgatorio post purgationē nō h̄z aliqd re
tardans. ergo statim euolat. Tē differre mercedē mer
cēnāq; facit diū iudicū iusticie. s̄z d̄ est summe iust⁹. cr/
go statim q̄n inuenit hoīem dispositū statim retribuit.

Tuxtra ordinem possumus supra dist. xvij. agit h
de confessione sacramentali q̄tum ad utilitatez a p̄fēt̄is.

Post hec considerandum est qd̄ p̄sit p̄fēt̄is tē. Su
pra egit m̄ḡ de p̄fēt̄is necessitate a p̄t̄ p̄fēt̄is. et
possibilitate p̄t̄ absoluens. et opportunitate a p̄t̄ tē/
pons. hic agit de utilitate a p̄fēt̄is. Et h̄z hec p̄ du
as. In p̄ma oñdit que p̄fēt̄is sit utilis. s̄. p̄fēt̄is vera et
humilis. In sc̄da oñdit q̄tum p̄fēt̄is p̄tempr̄ ob
s̄it. infra. dist. xxij. Lunc multis autoritarib⁹ supia sit

Ite sp̄s que differtur affligit animā. si ergo differtur
premium sanctorum vsc̄ ad iudicū. videruḡ sunt in
continua afflictione et genitu et expectatione. ergo si de
us tñ differt. videſ q̄ ipſe sit crudelissimus. **D**icendum q̄ aliqui stulti circa hoc errant dicentes anias
nō esse glorificandas. s̄z potius expectare vsc̄ ad extre
mum diem iudicij. Hōs stulos diti. quoniam talis er
ror nec fulcimentum haberet auctoritatem. nec ab offici
ci ratione. nec habuit ista positio aliquę magnū auto
rem nec defensore. sed imponitur quibusdā grecis. Ut
deetur ratione pro isto errore facere. glo. que est super ps.
"Noli emulari. vbi dicitur q̄ iusti qui moriuntur nō s̄t
tim sunt vbi etiam erunt post iudicū. sed in illa requie
vbi erat Lazarus cum Abraam. Sed sicut pat̄ in ip̄a
glo. et consequentib⁹ istud dictum est q̄tum ad solam
corporis. nō q̄tum ad gloriam vel locum. Lertum en̄
est q̄ christus expoliavit principatus et potestates tene
brarum. ac per hoc constat sanctos qui in limbo erant
ad celū cum christo sublimatos. ac per hoc et omnes
iustos qui nō habent reatum pene. **A**d illud ergo
quod ob̄jeſt̄ur q̄ nō acciperunt reprobationes. dicen
dum q̄ apostolus vocat consummationē q̄tum ad lib
lius superne ciuitatis implorationē post quam null⁹ in
trabit. Uel dicendum q̄ apostolus intelligit quantum
ad tempus gratiae. qd̄ conservauit vsc̄ ad nos. venos
faci participes gratiae in abundantia. participes etiā
fieremus et glorie. **A**d illud quod ob̄jeſt̄ur q̄ statuet 37
agnos tē. dicendum q̄ iudicium istud erit quantuz ad
consummatā glorificationē suscitārā in aia et in carne.
quā nō dū habēt mortui. Quis anima s̄nt vere in celo.
Ad illud quod ob̄jeſt̄ur q̄ sicut du
pliciter contingit regnū obtinere. s̄. integrē et p̄fēt̄e. si
ue in toto et in p̄t̄. sic duplicitate est iudicū sicut etiā du
pliciter s̄nīa. Nā sicut hō glorificat̄ s̄m p̄cē. ita et p̄t̄ula
riter iudicat̄ et eo s̄nīa p̄fēt̄ q̄n aia de corpore egreditur
Iudicū aut̄ vniuersale et sententia erit q̄n homo erit glo
rificandus totaliter. et tūc s̄summatā curia celestis. et
sic duplex iudicium competit dupli modo possiden
ti gloriam. Et duplex modus copet duob⁹. sc̄s diuine
magnificentie et nostrae indigentie. Propter nostrā in
dignitā tollendā statim quādo aia est apta sublimat̄
ad gloriam. q̄ fruſtra expectaret̄ cū nō possit ampli⁹ me
riti. Propter diuinā magnificentię ostendendā reser
varū generalē et vniuersali resurreccio corporū in
fine seculorum. et sic in nullo preiudicatur cōmodo no
stro. dum anima assumitur in gloriam. in nullo diuine
glorie. dum in fine fieri in resumptione corporū totus
quod fieri gloria differetur ab animabus. et per hoc
patent illa tria. s̄. de possessione p̄fēt̄is. de dei
magnificatione. et de corporum resuscitatione. De qua
quare differat suo loco habetur infra.

assertū. Prima in duas diuidit. In sc̄da determinat q̄
sunt attēndēda in p̄fēt̄ione ex p̄t̄ p̄fēt̄is. In sc̄da q̄
ex p̄t̄ audiēt̄. ibi. Laueat aut̄ sacerdos tē. Primā p̄s
duas dñt̄. In p̄ma oñdit q̄ p̄fēt̄is nō debet esse supplus. ibi. Sicut au
tem penitentia clare nō tē. Similiter sc̄da in qua deter
minat ex p̄t̄ sacerdotis quid obſeruandū sit duo conti
ner. Primiū est vt confessa teneat secrete. Secundū s̄o vt
nō absolvat alterius proclianus. et hoc ibi tangit. Qd̄
vero dictum ē. Et ita p̄cipialiter duo cōgunt. sc̄s q̄ p̄fēt̄is
integra d̄ esse et secrete.

39 a.ij. **O**ia criminalia semel salte optet in confessione ex parte. Videlicet hoc falso. quod ad hunc ordinio valeat non oportet sigillatum conserui quodlibet modo iustificari in contritione omnibus ergo parvitate videatur de confessione. Regum dicitur quod non est simile. quod ordinio est in conspectu dei qui uno asperguntur videtur oia. sed confessio est in corpore et in bovis. quod non potest plene noscere remoribus nisi auctoritate mortalia singula. Et tunc confessio sit auctoritate contritionis. Videlicet hoc ad petri decretum statutum per iustitiam etiam. De restatu autem interdictis in collectore militorum malorum. sicut rubescit in exploratore singulorum. b.ij.

Aug. i. v. **V**entilatio. t.c. Sufficiens generaliter sufficiens nisi aliquis sit frequenter iterata. Videlicet non bene dicere. quod ratio non trahit in aliud genus. quod quantum iterentur. ventilatio sit. ergo sufficit illa generaliter sufficiens. sit alia. Regum. sufficiens et cetera. dicitur hoc innumerabilium sunt sufficiens generaliter considerandi. nisi aliquis sit frequenter iterata. Perfectio est in illa expiriencia si vales. ideoque quotidie generaliter fit confessio in ecclesia per venialibus. sed patitur que quotidie admittuntur. et per illis mortiferis quod noticia non habemus. **E**st Aug. Clericale dicit deo penitentes. quoniam nihil illud contritum scelerib[us] celat. nisi quod est voluntate celauerit. de ignorantia. sed vita tem sibi dici vult ab eo ut veniam consequatur. Si vero mente aliquis exciderint. scilicet veritatem deo cum generaliter dixerit Deus quoniam non occulta cordis. et opera mea delicta a te non sunt abscondita. quibus ventila largioris precor. et hec est veritas suffientis quam diligit deum. **E**st. Ecce enim veritate dilexisti. hic insinuatibile est valde. et

Psal. i. dicitur. si tu velit descendere laudabile est valde. et vile et per necessarium volenti ascendere ad perfectionem nec humilitas causa fieri se reu. Videlicet orarium dicere Aug. in libro confessionum. ubi dicitur sic. Si quis me vix iustus sum. Regum non. Sed istarum Aug. iustus erat. et hoc ex humilitate dicebat. et ibi in meritorio Regum. dicitur quod facerit se reu vel iniustus est duplicitus. Autem per utreatus est iniustitia. sic simpliciter iustitia. et hinc modum non dicitur facerit se reu nisi habeat moralis conscientiam. Alio modo facerit se reu et iniustum. per iustitiae perfectionem. et secundum hoc omnis homo potest se iniustum facerit. secundum illud yscale. leuitus. ut panus mensuratur yniuersitate iustitiae yscale. Nec iustificatur homo copatus regum in Job 42. quod modo Aug. dicebat se non esse iustum. Et nota quod

confessio debito modo facta debet habere. rati. editiones. Unius. Sic simplex humilis confessio pura fidelis.

Et frequens. nuda. discreta. libens. verecunda. Integra. secreta. lachrymabilis. accelerata. fortis. et accusans. et sit parere parata. Sufficientia autem et numerus

barum conditionum potest accipi sic

Quedam enim sunt conditones que sunt et debent esse in confessione secundum suum rectum quantum

rectum ordinem et solemnitatem. Quedam secundum rectum quantum qualiteram. et secundum rectum quantum quantitatorem.

Et hoc tripliciter Aug. de Aug. quantum ad integratorem. aut eis quantum ad numero sicut. aut quantum ad diuturnitatem et sicut tres conditiones. sicut in regis. frequens et accelerata. Si quantum ad associacionem. sicut habere debet duarum societatem partium et satisfactionis. et sicut ad contrarium

Secundum ad associacionem. sicut habere debet duarum societatem partium et satisfactionis. et sicut ad contrarium

Greg. Secundum ad contrarium. sicut sit lachrymabilis. et sicut ad satisfactionem sit parere parata. Ul

Quantum ad virtus. et sic fortis. Quantum ad qualiteram. aut ipsius contentis aut confessonis. Si confitit. sic sunt quinq[ue] conditones. secundum viz. ratione est similes. secundum cōcupisibilium et ceterum. et secundum irascibilium. ut

milis. in sermone fidelis. et in signo verecunda. et sic sunt quinq[ue]. Si in se consideretur. sic debet esse pura. et nibil intermiscat. debet esse nuda. et nibil celatur et teneatur. et tunc ad circumstantias. debet esse discreta. ut nihil addatur. debet esse secreta. ut alius non nocatur. debet esse accusatoria. ut scriptum puniat. Et sic sunt tres ex parte qualitatis. tres secundum adiuncti. quoniam ratione subiecti. et quinq[ue] res sunt et sic in yniuerso sunt sedecim.

D.k. **S**ed aliud 43 est favore vel odio. per vim sacerdotem contemnere. et

Videretur hic male soluere. quod ex hac soluione quilibet cui

vult posse confiteri. dummodo non contrarium est sacerdotem. Sed contrarium habetur in decretalibus. ubi dicitur quod

si ex causa vult accedere ad alium. perit primo et obtutus

Liber

quartus

neat licentia. qd
alii non poterit
solueret vel ligare.
B. ddm. qd il
lud verbū augu
stini intelligitur
qd ad electioē
sacerdotis. anq
subdit' alicui se
subficiet & curā aīe cōmetat. s̄z verbū Urbani post com
missionē. exūc em̄ tenet ei cōfiteri. nec d̄z alii nisi petat
licentia. Lñ in qnq̄ casib⁹ br̄ licentia petita p̄ obienz
44

H D intelligentia huius fm̄ duo que tangunt
in līa duo p̄ncipaliter queruntur. Primo q̄ritur
de cōfessione q̄rum ad modū. Seco v̄o querit
de cōfessione q̄rum ad sigillum. Circa primum queruntur
tertia. Primo queritur v̄iz liceat aliquod peccatum in cō
fessione omittere. Seco v̄iz liceat addere. Tertio v̄iz
liceat alitera peccata referre.

Q uo nō liceat de cōfessione omittere ostenditur primo
autōritate. Augustini in libro de penitentia. Laueat ne
verecundia ductus dividat apud se confessionē. vt di
uersa diversis velit manifestare. quod est se laudare et
hypocriti intendere. & semper venia carere. ad quā fru
stra sperat peruenire. Item ratione ostendit sic. Con
fessio ordinatur ad peccati cognitionē. sed nunq̄ reco
gnoscit egritudinē sufficienter qui solum peccatum vnu
nouit. cum homo multis egror̄. sicut patet in medicu
nis ergo nō sufficienter peccata denergi qui nō dīc vni
sacerdoti peccata omnia que cōmisi. Item confessio ē
ad peccatoris accusationē. sed cum peccator se accusat
de tribus peccatis & fecit decem. hoc ipso preterit sacer
dotis se non peccasse nisi ter. sed hoc ē falsitas & hypocriti
manifesta. qd. **I**tem confessio sit ppter absolutionem
absolutio aut sacerdotis signū ē diuine absolutōis. sed
deus nunq̄ absoluuit abyna culpa quin absoluat ab om
ni culpa mortali. qd absoluot sacerdotis aut nulla ē. aut
est ab omni culpa. sed nō meref absoluit a sacerdote p̄cōr
q̄ celat ei p̄cōr. q̄ nulla ē absoluot nisi p̄fiteas sacerdo
ti vnu omnia a quib⁹ indiget absoluui. **L**atera. Omnes
sacerdotes renent locū vnuus. s. christi. qd idē cōfiteri di
versis qd cōfiteri vnu. ergo tñ valet si p̄cōr diuīsum di
ueris p̄fiteas omnia q̄rum si omnia p̄fiteatur vni. **I**tem
cōfessio em̄ remediu. qd nō debet fieri in scandalis s̄ pos
sibile ē p̄ penitentia p̄fiteas. p̄pō sacerdoti aliquod peccatum
quod scandalizabit eū. vt p̄pō si cognata sacerdotis fue
rit ei adulteria. ergo v̄i q̄ possit p̄cōr hoc resolvare. et
alia sibi dicere. & ita cōfessionē dimidiare. **I**tem aliis
cōfessus ē vni. r. & cōmisit. r. & oblitus duor̄ post recor
darur nō h̄is copiā sacerdotis. iste fuit legitimum con
fessus de x. ergo si non debet his puniri. p̄ codē. sufficit
nūc cōfiteri duo. ergo vide qd cōfessio possit dimidiari.
Item sufficiit qd p̄fiteas sacerdoti. p̄pō illud a quo
p̄ absoluere. s̄ possibile ē q̄ alioq̄ habeat casu vel pec
catu qd nō p̄ absoluere nisi superior. qd sufficit q̄ minoria
cōfiteat vnu. & peccatum illud cōfiteat maior. ergo vide
qd cōfessio possit dimidiari. **R**es. ddm. qd in venialibus
nō est vis. sic non ē vis necesse ea confiteri. sic nō est
necessē ea simul & omnia integre cōfiteri. Sed de mortali
bus dīq̄ necesse ē oīo cōfiteri vnu sacerdoti. omnia inq̄
q̄oꝝ ē memor. & de quib⁹ nō fuit als legitime cōfessus.
46 Etūc voco legitime cōfessū qd nibil interuenit quod

cepsliceat quēlibz cōmissuz al
teris sacerdoti ad penitentiam
suscipte. sine eius p̄fensi cui se
prius cōmisi. n̄i p̄ ignorātia il
li' cui p̄s p̄fessus ē. Qui v̄o cō
tra hoc facere cōptauerit. gra
duis sui p̄ficulo subiacebit.

ta. Primo est si
sit vagabodus.
Seco si renuci
avit domiciliū.
Terti si pecca
vit vel offendit
in alienis parro
chias. Quart p̄
pter sacerdotis
ignorātia vel maliciā. qd est reuelator cōfessionis vel
solicitor ac malū. Ultimus est in casu necessitat̄. vt
si sit in articulo mortis. vel debeat intrare iustū bellū.

absolutionē sacerdotis irrita saceret. qd est in iiii. cas
bus. & duo sūr a p̄ absoluētis. Unus si non sciat. alter
si nō possit. Unus si tra clauem scientie. alter si clau
em potenter. Duo a ḡte p̄fiteantur. Unus si scire cōfite
atur. Alter si post cōfessionem latet. acīdem cōtēnens
eius obliuiscatur. Si autē legitime p̄fessus ē. nō optet
itterare nisi in vnuersali. si vero non oportet p̄ oīa di
cat. p̄ eo q̄ sacerdos absolutus ab omni culpa euenit nulla
est absoluētio. Nullus autē sacerdos intendit absoluēre
penitentem ab eo qd ibi celat. ad hoc ergo q̄ cōfessio sit
integra necesse ē q̄ omnia que simul haberit in conscientia
de quibus tenetur cōfiteri. vni sacerdoti dicat. aliqui
sicut exp̄it dicit augustin⁹. p̄batur cōfessio tica. Ad 47
illud ergo qd obr̄ q̄ omnia sacerdotes renēt locū vnuus
christi. Dicendū q̄ verū ē. sed tra tenēt locū vnuus q̄ si
simul omnes. sed q̄liber fe. & ideo q̄ vult p̄fiteri sacerdo
ti ea nō ipso. si recte cōfiterur necesse ē q̄ omnia dicatur vni
q̄ si alioq̄ celat vnuq̄us dicat alij. estūmē in se media
toni celavit. & ita ipso. Ad illud quod obr̄ de scandalō 48
sacerdoris. Dicendū q̄ vbi timerit scandalū nō est cō
fessio dimidianda. sed licentia petenda. si nō dat. su
perior est adeudus velat. q̄ habeat ei p̄tioritatem. nā
in talis cau licentia petere ē obtinere. Ad illud quod 49
obligatur de eo qui per obliuionē omisit. & consideri Di
cendū q̄ sanum consilium esset q̄ torū diceret sicut in p̄c
deribus tactū est. tamē nō credo q̄ renēt dicerentū i
generalit. nisi forte alioq̄ p̄ficior̄ casuum interueniret
Nā aliud dicere. est vna cōfessionis & salutis muli ou
ferre. cum multi cōfiteantur aliqui alioq̄ peccatum enorme.
quod deinceps vix alioq̄ sacerdoti dicent. nec auerita
tes sc̄iōz hoc compellūt dicere. qd hoc nō est cōfessionē
diuīdere. prima em̄ fuit integra. & secunda similiter. qd
nō oportet huc de alioq̄ habere remosum noui. necno 50
uam absolutionē. similiter iudicadū ē de recidivo. Ad
illud qd obr̄ de recursu ad superiorē. Dicendū q̄ autē
currit p̄ absolutionem a culpa. aut a pena. ppter cōfite
ationē vñ irregularitatē. Si autē ppter absolutionē a
pena vel penali vinculo. sufficit q̄ p̄fiteas illud solum.
Si autē ppter absolutionē a culpa. si superior non remittit
ad p̄pum cōfessio. sanū s̄ilū est si nō habet causa excu
san̄tis nisi sola erubescit. vel opinione falsa. q̄ omnia
de quib⁹ habet remosum ip̄i dicat. & p̄ omnia illis genera
lem absolutionē & penitentia suscipiat. Si autē aliquam
excusationem habet. pbabilem rōne eutus magis vult
p̄fiteri alteri. tenet torū inferiorū reuelare. & peccatum
illid qd superior ē cōfessus. & certa alia. & sic no cōfessio
diuīsa. & ille exūc poterit ab omni bō absoluere. que
niam si aliqua p̄tia absolucioni superiorū reseruantur i
quib⁹ minores sacerdotes cū eis nō cōmunicat. b̄ magis
faciū ē ppter taxationem pene. quā rati peccato superior
habet sapienter infliger & iūc imungere p̄ oīalpa ip̄

also. et ideo si talis culpā confessus est. et pens p: o cau sa a superiorē suscepit. potest illā cum alijs inferiorē in tegre confiteri. et ille absoluere eum ab omni culpa. ita dumtaxat ut ille faciat penitentiam a superiorē sibi in iunctam. Et si tu obicias q: iste qui adit superiorē. et vnicum tū vel duo alijs tacitis confiteretur. videtur es se hypocrita et se laudare. dicendum q: verum est s: lūm. neres se sibi generaliter confiteri. tunc enim viderur ipz alia crimina nō habere. sed dum ostendit se specialiter pro illo vnicō aduenisse. et alium confessorez pro mino ribus habere. et hoc acceptat superior. nulla est ibi dece pto. q: quis rotum dicere sit maior. perfectio.

Quesito

Verum licet aliquid in confessione addere. Et q: nō viderit. quis Augustinus dicit in libro de penitentia et habetur in littera. Si causa humilitatis mentiris. efficeris quod vitaras. si ergo aliquis causa humiliati accusat se amplius q: meruit. videtur ex hoc culpam i currere. Item inquis testis est qui accusat alium in eo in quo nō est culpabilis quātūcunq: faciat bona inten sione. sed hic in confessione contra se testificatur. ergo si se accusat in eo in quo nō peccauit. videtur q: inique agat. Item nihil obiciendum est in iudicio manifesto quod nō possit manifeste probari. ergo pari ratione nihil imponendum est in iudicio penitentiali quod non possit per testem rectum probari. testis autem est conscientia. ergo nihil dicendum est nisi de quo accusat conscientia. ergo rē. Item confessio est ad dirigidum me dicum spirituali. sicut cognitio carnalis infirmitatis est ad dirigidum medicum carnalem. sed ille facit errare medicum qui dicit se habere morbum q: nō ha ber. sicut qui dicit se nō habere quē habet. ergo sicut pec cat ille qui dimittit. ita et ille qui addit. Contra. Greg bonarum mentiū est ibi culpam agnoscere ubi culpa nō est. ergo si potest et debet se homo accusare p: m. q: agno scit se. et bona mens potest se magis culpabilem reputare q: sit bin veritatem. videtur q: magis possit se accusare q: sit in re. Item qui conteritur plus q: meruit. et satissim punitendo se ultra q: meruit. iustus laudabiliter et bene facit. ergo pari ratione q: se accusat ultra q: pec cat. bene facit. Item confessio est ad humilitationem conscientis. et hoc per accusationes. sed nemo potest se nimis humiliare etiam si se subiectat omnibus propter decū. ergo pari ratione nemo potest se nimis accusare. Item ponatur q: aliquid peccatum comitit quis de quo dubitat verum sit mortale vel veniale. quero qua liter debeat illud cōfiteri. et viderit q: sicut mortale. q: in dubiis securior pars est eligēda. alioquin si sicut ve niale confiteatur. discriminari se cōmitit. sed possibile est q: istud peccatum nō sit nisi veniale. ergo potest veniale confiteri vel mortale. ergo ad cōfessione addere ad se accusandum. **R**: ad predicatorū intelligentiā prenotandū est. q: differt mentiri et falsum dicere. Mentiri enim est quādo aliud exprimit vox q: sentiat mens. etiam si per vocem verum dicatur in re. falsum dicere est quando vox discordat a re significata. Mentiri quidē quia semper importat abusum signi et obligationē hominis. q: sum ad vim intellectuā et exteriorē inter quas est discordia. semper malum est. et ita p: m semalū q: nulla potest bona circumstantia vestiri vel bene fari. sicut dicit Augustinus in libro contra mendacium. falsus ve ro dici potest frequenter ē meritorie cum mens decipit et ita credit esse ut loquerit. sic dixit apostolus in hispaniā

niam profecturū. Roma. xv. Si ergo tu queras virtus licet addere ad confessionē. Respondēdū est q: aut tu loqueris q: sum ad testificationē conscientie. aut q: sum ad conformitatem veritatis in re. Si q: sum ad conscientiam. et conscientia minus acutet et vox ampliā. sic est peccātū et mendacīū. et perditur confessionis meritū in qua debuit esse verbum veras. fm illud Ecclesiastici p: xvi. ante omnia verbum veras precedat te. Verbum veras est quando id exprimit lingua qd sentit conscientiam. Si autem intelligas de additione q: sum ad rei veritatem. ita q: conscientia nō discordat a lingua. dicendum tunc q: talis additio esse meritoria. Qui enim in paruis se credit grauitate offendisse. et sic confiteretur q: si grauitate offendit. multum absq: dubio proficit. Rationes igitur ad primā partem p: cedentes concludunt q: nō potest nec debet addere ultra testimoniu conscientie. Rationes ad secundā partem procedunt fm q: in ad ditione lingua consonat cum conscientia. et sic licet addere. quia nullum sit veritati p: iudicium dum simul iungitur veritas mentis et ois p: humilitate cordis. et sic intelligitur istud Greg. bonarum mentiū rē. Similiter sequens de contritione et punitione et additione. Posset tamen dici q: nō est simile de contritione et punitio ne et de confessione. quoniam confessio est actus veritatis. et contra hunc nō potest aliquis dicere aliquid qd non sit falsum et p: iudicium veritatis. nō sicut est de punitio ne. quia iuste potest aliquis sustinere penā quā nō meruit. etiam propter gloriam dei. vel propter salutem p: ximi. vel in ampliore p: ofectu sui. et hoc est abundans iusticie. Veritas vero debet nec deficerere nec supabundare. quia est recitudo intellectus. et hoc recitudo est in dividibilis. sed recitudo voluntatis habet latitudinem. ideo plus et minus factum est iustū. sed nō plus et minū dictum est verum. nisi dicatur verius quod est durabilius. et necessarium et p: pterum. q: contingēt et momētaneum. **A**d illud quod obicitur q: confessio est ad q: 52 humiliationem. dōm q: nō omni modo est ad humilationē. sed per accusationē que veritatem debet habere p: m. et p: cipum vel comitem ad hoc q: recta sit. Et nō sequit q: si humilitas nō habet excessum in reparatione. q: veritas nō habet excessum in locutione. **A**d illud quod 53 queritur de peccato dubio. dicendum q: sicut dicit Au gustinus in xv. de trini. nō solum est mendacīū dicere scienter falsum. sed etiam assere dubium. quia lingua a corde discordat. Quādo ergo dubitat utrum sit mortale. dicendum q: sicut dubitat ita dubitando debet cōfiteri. ramē debet conteri et penam sustinere ac si esset mortale. et tunc mens assecuratur. et in nullo veritati p: iudicatur. et sic patet responsio ad obiecta. Illud tamen quod ultimo obicitur ad partem oppositaz. q: facit me dicum errare. dicendum q: falsum est. quia aggravatio penitentie nō aggrauat naturam sed allentat. ubi sic ē in temporali et corporali medicina. nocet enim si nō assidue morbi materia. Sed ista est ratio. quia lingua discordat a conscientia. et illud precipue exigitur in confessione recte et ordinate facta.

Quesito

Utrum in confessione licet aliena peccata referre. Et q: sic viderit. Necesse. et ergo dom⁹ patris mei pec cavit. et similiter in oratione Danielis. ergo si recte confitebatur. videtur q: nos similiter facere debem⁹. Item ex charitate potest et debet quis proximi peccata descerere. et ex charitate nō solum p: o suis veruetiam pro

Liber

quartus

alienis peccatis pōt satissimē. q̄ parī rōne potest alie
na peccata p̄fessori referre. Item peccatū alienū frequē
ter aggrava sūum. sicut si pater cognoscit filiam. vel si
mulier cognita ē a patre spūali qd̄ absit. vel a persona ex
cellētis religionis. q̄ si debet p̄cēt suū plene explicare.
videt q̄ liceat aliena peccata referre. Itē p̄fessio nō so
lum est in remediu peccati p̄fessori. sed etiā in scā
tandū t ruinā. vrpote cū luxuriosus aliquam infestat. q̄
si debet penitēt sacerdoti exponere peccatorū occasiōes
vt fm̄ cōsilii eius t adiutoriū penā evitetur. videt q̄ pos
sit t debeat aliena p̄cēta in cōfessione referre. **¶** Contra
P̄s Dīti sitibz aduersu mē. iusticias mēas dō. Glo
sa. peccata mea nō aliena. ergo aliena p̄fēda nō sunt.
¶ Itē chanaan fuit maledictus q̄ operuit verēda pa
tris. Ben. ux. ergo tenebas illa operire. parī rōne t p̄v
mū verēda p̄ximi. liceat non ita stricte. q̄ q̄ revelat ali
enā culpā peccat grauter. Itē si licet p̄cēta p̄ximi re
ferre yni sacerdoti. cum liceat confiteri mille sicut ex p̄
cedentibz habitū est. ergo licet peccata p̄ximi mille re
uelare. t ita p̄ximū infamare. Itē aut fuit p̄cēps illi⁹
peccati. aut non. Si non. ergo nō tangit peccatū suū.
ergo nō debet illud cōfiteri. Si fuit p̄cēps. sed in nul
lo foro pōt q̄s alii accusare in crīmine in quo p̄cipiat
ergo male facit si alii accusat. **¶** R̄o. dōm q̄ aliena pec
cata aut sunt imputentia ad peccati nostri accusatōne
sed ex quādā associatione referre ea. t ad qndā excusatōz
ille q̄ cōsideret. q̄ solaciū emiseris socios habere penarū
t male facit qui sic confitetur. sicut multi simplices ali
quando accusant omes vicinos suos vt ipsi minus co
fundantur. vt si dicant. sumus latrones. v̄surari. p̄u
ri. t consumilia. t tales a confessionibus corripiendi sūt
q̄ recta formam confessionis non seruant. Aut pecca
ta aliena sunt nostris contumia t admira. ita q̄ sine il
lis non potest bene culpa propria explicari. t tunc lici
tum ē confiteri eatenus quatenus non p̄sine alieno
peccato culpa p̄p̄a explicari. Unde sufficit aliquando
in generali. vt si mulier cognita est ab episcopo. quod
abit. sufficit dicere q̄ aliquis magnus prelatus cā co
gnouit. Si a persona religiosa. sufficit q̄ in generalita
et sua ster. q̄ satis appetit genus culpe. Si vero des
cat ad personam singularē. increpanda est persona cō
ficens. Similiter nec debet confessio curiose inquire
re de persona. sed si suspicatur q̄ sit persona cui possit p̄
deile. t competens t vtile sit illum scire. pōt extra forū
p̄fessionis illam inquirere. Nam talia frequentier sunt
occasio frangendi sigillū p̄fessionis. ybi ē maritū p̄ci
lum. sicut patet infertus. Si vero peccatū non p̄t ex
pliari sine explicatio persone determinate. vrpote. si
mulier inordinata a viro cognita ē. tunc si dicat de ma
sculo non peccat. pro eo q̄ non potest alter confiteri. p̄
priā culpā. t tūc non debet attendi accusatio aliena.
sed accusatio p̄p̄a. t sic generaliter verū est q̄ p̄cēta alie
na non sunt dicenda in confessione nisi eatenus quate
nus sunt propria. nec confessores debent inquirere. Un
de illi confessores qui ramulos in confessionibz inq
runt t audiunt de alijs malum t sustinet. v̄t aut nun
q̄ a peccato detractionis excusati possunt. t nesciunt
mederi animabus. duz partūtūt̄ cos qui venuit ad me
di. in amalios accusando sibi infligere vulnus graue.
Concedende igitur sūt rā. iōnes oīlēdētes peccata ali
o. un fm̄ q̄ alium accusant. in foro confessionis passi
non esse dicenda nec audienda. Concedendū nūbilo
nūs q̄ in casu possunt dici propter curatōne vulnus

sui. Ad illud tamē quod obiectetur de Neemia t denie
le. Dicendū q̄ aliis fuit modus confitendi. q̄ ille fie
bat deo ad ipsius iusticie laudem. t ad impetrāndū mū
sericordiaz toti populo. hic autēfit vt homo se accuse
coram sacerdote vt possit iudicari t absoluī. Et quia sa
cerdos est iudex priuatus. ideo t̄m propria peccata di
cere debet. **¶** Ad illud qd̄ obr̄ de contritō t satissimē
one. Dicendum q̄ si cōdoles peccato proximi t pūmo
me pro illo. misericordiam illi impetro. non inturiam
facio. non sic quādō eum accuso. t ideo non est simile.

¶ Ad illud quod obiectetur q̄ facit ad propriū peccati cu
ram t cautelam. Dōm q̄ in tali casu licet. multū ramen
est obseruandū ne q̄s alium accuseret in illo acru. s̄ si q̄s
videret expedire scire p̄cēt alienū. pp̄f vultatēt̄ vel
comune bonum. tutius est extra forum confessionis q̄
quirere t audire.

¶ Onsequeñt̄ q̄stum ad scđm articulū q̄ritur de
sigillo p̄fessionis. Et circa h̄ tria querunt. Pri
mo q̄ritur v̄t in aliq̄ casu liceat p̄fessionē reue
lare. Scđo v̄t cōfitemens possit sacerdote licentiare vt
reueler. Tertio v̄t illud qd̄ duplicitēt̄ nouit sacerdos
sc̄ p̄fessionis t q̄ alia v̄t teneat celare.

¶ *Quæstio* k
Q̄ sacerdos nō possit reuelare cōfessionē onditur.
Aug. de p̄nia dist. vij. sacerdos an oīs caueat ne de bīs
q̄ ei cōfitemet peccata sua alicui reciter. Item decretalis
edita in cōcilio generali de penitētis t remissionibz ca
ueat aut sacerdos ne v̄bo v̄lsigno vel alio quois mō
prodat aliq̄tenus peccatorē. Item b̄ vide rōne. q̄ p̄c
cato in p̄fessione telenf. sed p̄ peccato qd̄ deus remisit
nemo est accusand⁹. ergo si sacerdos est minister remis
sionis. nō potest accusare vel detegere peccatorē qn̄ s̄a
ciat q̄ tra officiū veri sacerdotis. ergo oīs talis est depo
nendus. Itē peccator. sacerdos t sacerdos ac
cipit loco dei. sed deus peccatū penitētis occultat t nō
detegit q̄ sacerdos tenet occultare. Itē sacerdos q̄ au
dit peccatorē nescit v̄t dicat sibi v̄t. ergo nescit v̄t
ille sit culpabilis. ergo frustra accusaret nisi cuī de quo
ei cōstat. ergo peccatum per confessionē cognitum nul
latenus est prodendum. Lōtra. ponat q̄ aliquis iuret
dicere verum super aliquo facto. t nullus potest ne de
bet mentiri nec falsum iurare. nec giurare siue deicere
pp̄ter aliquod scandalū euitandum. ergo magis debet
manifestare q̄ falsum respondere. Item ponat q̄ audi
at hereticum in confessione qui nolit penitētēt̄ sed alios
corrumpe. magis debet fidem xp̄o seruare sacerdos. q̄
ip̄i heretico. ergo magis debet confessionē illius deteg
re. q̄ permittat eum gregem dñi corrupere. Item ponat
q̄ sacerdos sciāt per p̄fessionē inter duos cōtracaz
esse affinitates per cōsūmūt̄ sacerdotiū. t post eos velle cō
trabere in facie ecclēsī. si sacerdos iungit istos. cū p̄c
cent mortaliter. consentit peccato eorum. ergo mortaliter
peccat. ergo si nō debet sceleris alieni fieri p̄cēps.
debet hoc manifestare. Similis casus est in decano qui
audiuit confessionē habentū irregularitatē. an debeat
eos p̄tentare ordinandos ab episcopo. vel reuelare cō
fessionē. Item ponatur q̄ aliquis prior de ordinemona
chorum confitetur abbati. t q̄dui est in prioratu habet
occasionem trabentem ad peccatum a quo nō vult de
sistere. si habet curam anime sue tenetur inde illū amo
nere. sed amouendo innotescit ip̄m peccasse. ergo vide
tur q̄ confessio possit aliquo modo reuelari. **¶** R̄o. ad
hoc voluerunt aliqui distinguere q̄ duplicitēt̄ potest
quis sacerdotti consūtēt̄. Aut tanq̄ penitētēt̄ t volens

a peccato absolvit. et tunc sigillū confessionis claudit oē qd dicit sine apertione. Aut ita qd nō vult a peccato de sistere. vt si reuelat ppositus perjurandi vel occidendi hominē vel aliquid tale. tunc nō tenetur sub sigillo confessionis claudere. sed tunc potest dicere ei qui potest prodesse et nō obesse. Sed quia istud videretur dici probabilititer. ramus cum mandatūr institutio de omni culpa dicat generaliter. et penitens peccatum suum nō tanq; homini sed tanq; deo reuelat. et nesciat sacerdos vtz ille verum dicat an cum seducat. nisi manu estū fuerit p illam personā. nō debet manifestare psonam illam. ppter hoc sigillū confessionis diligissime est. custodiēdū ppter scandalum ne penitens retrahat a confessione. Propter qd eriam miraculum magnū in quadaz nauis contingit vt narratur de quadam qui peccata sua publice confessus est in mari. et postq; vērum est ad portū nemo nouit qd dicerit. vnde sacerdos taliter debet noscere qd nō audierit. et quasi nō nouerit. et ppter hoc dicendum qd sicut dicit Greg. et baberur in Ira p nullo scā dalo est confessio reuelanda. Ad illud ergo qd obviciūtū de iuramento. dōm. g. secure potest dicere nescio. nechperatur. quia iuramentum nō obligat illum ad dicendum nisi illud. qd nouit vt homo. nō vt deus. quia supra deum nullus est. vnde p. o nullo pcepto obediēt. p nullo iuramento vel periculo deber illud diceat. Ad illud quod obviciūtū de heretico. dicendum qd debet tacere. nec per illā cognitionē aliquid dicere specialiter. potest tamen sine reuelatione confessionis superiori dicere. Uigila sūg̃ ques. quia lupus est in grege. Si probabilititer viderillum qui confessus est veruz dirisse. et periculum ouium imminere. potest etiam et beheret' esse sollicitus sine reuelatione confessionis quomodo sciat. et gregi dñico puidet. et tunc domino suo et etiam cōfidenti fidem quam debet seruat. Ad illud quod obviciūtū de presbytero. dicendum qd presbyter debet dissuadere ei qui est confessus. et similiter decanus clericō. et si ille perat deber diffire. et nisi ille cogatur p superiore vel per scādalu[m] populi. nō deber nec mātrimoniu[m] tale benedicere. nec clericos plementare. et tūc autē potest. quia nō ipse facit sed ecclēsia et ecclēsia iudicat pī ca que exterrit sunt. Consilium tamen est qd et sacerdos et decanus faciant per vicarium. tum ppter confusione illorum occultant. tum etiam ppter crimis horozem. si tamen ipse faciat. nō credo qd peccatum nō vltro se offerat sed coactus sustinet. Ad illud quod queritur de subditō qui nō vult a culpa cessa re. dōm. qd superior. debet ei persuader voluntaria confessionem. et qd ipse perat absolvi ab onere officij. Qd si nō vult nō debet eum absoluere. sed debet eum sustinere nisi sit talis religio in qua subditū possint transmutari vel transserri sine diffamie nota.

Questio viii. iii.
Utrum confitens possit sacerdotez licentiare. Et qd nō videtur. quia ad celandum confessionē arta p mandatum superioris. s. pape. sed inferiori a mandato superoris nō potest absoluere. ergo nechad et ratiū mādato licētiare. Item sigillum confessionis institutū est nō soluz ppter virandum scandalum cōfidentis. sed etiam ecclēsie totius vnitatis. ergo quātūcunq; cōfidentis velit. si reueler. pjudicu[m] toti ecclēsie facit. ergo nō potest ab eo licentiar. Item sigillū istud institutum est ppter scādalu[m] virandū. sed si quis reuelat plicentiam. potest suscīgere idem scandalum qd sine licentia. qd cōfidentis penitere possit de licentia rome. et imponere sacerdoti

confessionis reuelationē. et cum habeat iudicium p seipso posset idem scandalum concitari qd et sine licentia. Itē si licentiar possunt. ergo cum malū et impī sacerdotes possent pretendere licentia sibi darā. videret tunc qd sibi hoc pallio confessionis impune reuelare possent. sibi est inconveniens. ergo rē. Contra celatio confessionis est in fauorem cōfidentis. sed quilibet potest cedere iuri suo. ergo potest cōfidentis dare licentiam reuelandi. **I**tem qd potest dicere pētū p seipm. potest p sacerdotē alijs sacerdoti denudare. ergo et per ipm alijs reuelare. **I**tem quod dicitur homini vt homini casu utili. potest et debet ab eo dīcī. sed cōfidentis qd dicit cōfessori vt deo potest dice. re y homini. ergo potest dare licentiam reuelandi alijs. **I**tem constat qd superior potest mittre ad inferiōrē. et au toritatē absoluendi ab aliquo peccato enormi ei pberē. sed h̃ nō possit nisi possit p voluntatē cōfidentis pētū alijs reuelare. qd. et **R**e. dōm. sicut dicunt ē sacerdos nō debet ppter duo. s. qd nouit solū vt dīs. et itez ne popu lum scādalizet vel etiā ipm cōfidentē. et qd cōfidentis potest facere qd ipse nouit vt homo. qd facit cum nunciū. potest eu licentiare in casu in qd nō timerur piculum scādali. sicut ostendūt rōnes secūdo inducē. vbi autē piculum scandali formidatur. Cōfidentis pētū penitēs licentiat sacerdotē. nō debet sacerdos assumere. Tunc autē potest meri piculum scādali. qd pabilititer possit cōfici qd sacerdos confessionem suam reuelauit. Unde si dicat. qd alijs referat peccatum. debet ipse sacerdos penitērem suum pstituere non se nunciū facere. et sic vitatur scandalum et nō rumpitur sigillum confessionis. Et intelligatur hoc cum illa generali suppone. qd peccatum aliqui nullū ē mānifestandum nisi ei qui possit pdesse nec velit obesse. intelligatur etiā hoc de peccatis propriis non de alienis. nam alieno peccata dicere non potest. nech deber penitēs aliqui cōmittere. nisi forte in casu in quo ipse deberet dicere. et melius p alium qd per se potest bonum illius. pcura re. semp adhibita cautela vt ex hoc nō scādalizetur ecclēsia. et sic parent obiecta.

Questio viii. iii.
Utrum cōfidentis aliquid per confessionem et per alios viam teneat celare. Et qd sic videretur pīmo qd quandaz decretalem. Innocentii de peni. et remiss. Qui peccatum sibi in penitentia detectum psumpsit reuelare. nō solum a sacerdoti alii officio deponendum decernim⁹. vel rumeriam ad agendum penitentiam in articulo monasteriū deritudendū. ergo si alijs nouit aliquid peccatum a confessionē. qualitercunq; illud nouerit. aliter nō videtur qd possit illud idem p confessionem deregere. Item confessionis sigillū vt supra pbatū est nullo pacto est infringendum. sed tunc infringis quando confessione reuelatur. impossibile le autē cōfidentis hoc peccatum auditum in confessione quātūcunq; reueletur confessio. sed cōfessione nullo modo est reuelanda. ergo nec illud peccatum et potest fieri talis syllogismus. Nulla cōfessio est reuelanda. hoc peccatum est confessio vel pars confessionis qd dupliciter nouit. ergo rē. **I**tem talis qui scit p confessionē et p alia viā nouit vt homo et vt deo. Si inq̃stum nouit vt dīs tenet tacere. inq̃stum vt hō potest dīcere ei qui potest pdesse. ergo iste due oppositas habet cōditiones. quando cunq; autē opposita sunt circa idem. necesse est qd alterum vel vtrūcunq; cadat a sui proprieta. te. si g̃ maius dominatur supia minus. et dominando vincit. et cognitio qua cognoscit per modū dei simplificiter maiore est. ergo videtur qd illam tenetur sequi. et ita celare. **I**tem sigillū confessionis ita arte institutum

Liber

Quartus

est propter scandalum. et ne mali sacerdotes maliciam possint. et fideles per hoc a confessione retrahantur. Sed si ita esset. et posset aliquis revelare quod per aliam viam non videtur. quilibet sub hoc preterit posset omnia vel pro magna parte revelare. dicens se alteri nosse. et sic nullus malus possit conuincere nec vi malicia deprehendi. Item si gillum confessionis ita annexum est confessioni. ut quicunque confessiones audit hoc modo quod audit se obligat ad secreta habitationem. sed si tu scires aliquid postmodum pmitem teres referenti illud quod non illud diceres. tenereris oīno celare. tunc ergo vide si tenet celare illud quod alterius quod confessionem novocarat. Cōtra hoc arguit sic. et suppono hic quinque sunt per sonora. Prima suppositio est quod nihil statuendū est neque seruandū in quo fiat iudicium veritatis. Secunda est quod fraus et dolus nemini debet patrociniari. Tertia est hec quod nullus pro aliquo tenetur mentiri. Quarta est hec. nullus scienter reddit se impotenter ad id quod tenetur sine peccato mortaliter. Quinta est hec. nihil debet statui nec seruari. unde innocēs possit rōnabilititer accusari et condemnari. et alii de peccato scandalizari. Ex prima arguo sic. Nihil seruandū est in quo fiat iudicium veritatis. Sed aliquis sacerdos potest in causa testificari. viportem qui cum alio videt furem. vel aliquid sumile. cuius testificatione subtracta latebit vita et regnabit falsitas. si talia confessionē de culpa audiat. et hoc ipso testificari non velit. sit iudicium veritatis. si hoc non debet fieri. non obligat ad tacēdū. Ex secunda sic. fraus et dolus nemini debet patrociniari. sed alios peccato sciens se esse reum et accusare dignū. hoc solo constitutum est os sacerdotis claudat. si est claudit. ac pro hoc remanet impunitus. fraus et dolus sibi patrocinans. ergo si hoc est inconveniens. patet et ceterum. Ex tertia sic. Nullus pro aliquo tenetur mentiri. sed iste qui nouit alterius quod confessionē non potest dicere. tenet quod nouit ut hoc et ut deo. si ergo iuravit veritatem dicere. tenet quod nouit ut hoc revelare. cum ad hoc iuraram. non posset ipsum artare. Ex quartā sic. esto quod alios tenent accusare. primum apud platum. non ex mandato divino. tum ex mandato plati sui. iste videt cum pecatore. et audiuit eum confitente. si ergo tenet et visu dicere. et ex auditu confessionis reddit se impotenter. ergo quoniam audiuit ei confessionē peccauit mortaliter quod nullo modo videatur probabile. Ex quinta sic. Nihil debet celari unde innocēs possit rōnabilititer condemnari. sed ita est in proposito si tenet celare quod alias nouit. ergo et ceterum. Ponamus casus quod quartuor vadant per viam. unus peccat in confessione omnium. unde accusandus est coram prelatori et puniendus confiteretur vni de tribus. duo alii accusant illum qui peccauit. et testificantur contra eum. et ad maius robur testimoniū aduocat tertium. Terro recipitur quod dicatur illi eis accusant nisi dicat tandem fautor sit in aliena culpa. et pluratus rōnabilititer punire ipsum ad duos testimoniū de inobedientia. si ergo totū iniquus est. videatur quod non tenet celare. Si tu dicas mihi quod sacerdos debet confitenti. pro testari quod non accipit sub sigillo confessionis. Cōtra. quod quando. Aut ante quod confiteatur. aut post quod confessus est. Sed ante non tenetur. quia nescit quid velie sibi dicere. Si post quod confessio audita est. hoc nihil est. quia ex quo confessio facia fuit. sigillum habuit. ergo per suam protestationē non potest infringere. Ex tertium. qui liber sacerdos posset dicere confitenti nolo illud sub sigillo accipere. Preterea esto quod obliuiscatur illud dicere. et habeat in corde quod non in ore. videatur quod idem debeat occidere. **B.** dicendum quod triplex est hic modus

dicendi. Dicunt enim quidam ex quo aliquis scit aliquid confessionē. quatercūs sciat. et quincūs sciat illud non potest revelari. quod non potest tale quod revelari cū sit per confessionis quoniam sciat sigillo confessionis iudicium. quod maxime et precipue seruandū est integrum. **A**nd obiecta respondet sic super tacitum ē. quod si videatur generari preiudicium. vel sequi malum. non debet recipere sub sigillo confessionis sed cum prestatōne quod nolit tenere secererū. Et si ista opinio pia videatur. per eo quod multū tribuit sigillo. s. confessionis tamē posset ducere in magnū periculum. s. quod fieret vitia et inobedientia et obediētē iudicium. et fraudi potestret per trocium. sicut ostensum est. Et iusta est quod sigillū confessionis institutum ē ad virandum scandalū. veritas autem ppf scandalū dimittenda ē. Et tunc illa prestatio non facit ut possit revelare. quod alias tenetur celare. Et tunc si alius audiuit confessionē aliquius. et ille de illo peccato sit infamis. nunquid fratio: sigilli dī si de hac materia cū aliis loquās. hoc videt nimis dux et impius. Et ideo ē se cūda positio quod videatur ēē reparatio. quod confessionis claudit respectu cognitionis precedentis. non respectu sequentis. Et ratio huius ē. quia ille qui prius nouit. et in confessione recipit. os sibi clauditur respectu precedentis. sed non respectu sequentis. Sed hec positio minus ē rationabilis quam prima. Huius videatur magis sobria. Primū. quod hoc positio ita generaliter veritati preiudicium. sicut ex prima. Ulterius dicit quod sigillū confessionis potest omnem cognitionem antecedentem claudere. et post cognitione supuentem potest illud aperire. Si ēē confessionis ideo clauderet prius scitum. quod revelare scitum est frangere sigillū. cū illud cōtinat sub sigillo. quomodo cognitione sequens dabit potentiam loquendi vel manifestandi illud quod sub sigillo erat clausū. Aut si revelare quod post scitur in hunc post scitur non preiudicat confessionis sigillo. quare revelare prius scitum. cū vnu et idem possit scripsi vnu. Deinde per confessionem. quod didicit per aliorum revelationem. Et ideo est tertius modulus dicendi magis consonus veritati et rationi. quod illud quod scitur duplice via. duplice cognitione scitur. et sic ut duplex cognitione scitur. ita potest homo obliuisci unum modum sciendi et memorari alterum. sicut patet quia aliquando obliuiscitur homo se vidisse et recordatur se audiisse. vel obliuiscitur se audisse per relationem et meminit se audisse in confessione. Et sicut duplex est scientia sive modus sciendi. sic duplex est modus revelandi. nec vnu preiudicat alteri. ut si quis dicat. ego vidi. vel dicat. ego in confessione didici. nec vnu modulus alteri preiudicat. et sine sigilli fracione et preiudicio. et absque preiudicio veritatis potest quod scitum est per confessionem et per alium modum revelari. ita ramen quod modus sciendi per confessionem semper maneat et in occulto. Quia ramen potest ex hoc scandalum generari. maxime apud penitentem et apud alios. credo quod de bono et equo magis debet celare quam vnu alius. et ideo proprius virandum scandalum penitentis debet ei protestari in confessione quod non debet illud celare. non quia illa protestatio acquirat ius revelandi. sed quia proximo auferat rationem scandalū. Debet etiam permettere se cogi ad dicendum. cogitur autem sive quis veritati generatur preiudicium. sive per mandatum. et extricē dicere absque omni remissione. cum magna enīm maturitate revelandi est alienum peccatum. etiam vnu non est annexum confessionis sigillū. et hec positio rationabilior et securior videtur. et iurisperiti in banc magis consen-

65 ruit. **A**d illud qđ obr de decretrali. dōm qđ loquuntur de reuelatione peccati carentis quateq; p̄fessionē sc̄tū ē. vnde graue imponit pena. in q pena dōḡ debet intrudi in monasteriū artum. et hoc intelligitur nō quia col gat ad emittendum votū. sed quia pro tanto crimine cō pellit ad perpetuum puniendum. **A**d illud qđ obr qđ nul lo mō sc̄ficio est reuelanda tē. dōm qđ ibi est sophisma fm accidentis. p eo q isti peccato inquantū reuelandus extranea est cōfessio. cū enī dupliciter sc̄atur. sc̄o3 vnu modū reuelari pōt et dō. fm aliu vno minime. et ideo pri mū qđ pp̄nitē falsū. qnō pōt b̄ p̄nitē reuelari qn re uelē cōfessio. **A**d illud qđ obr q̄ iste cognitio es habet op̄oem et gradū. dōm q̄ vñc q̄ gradū habet. s̄z nō hñt o wōem. p eo q̄ sc̄dm diuerlas vias sūt. ynde idem pōt esse sc̄itum et creditū. sic in p̄posito ē intelligendū. **A**d illud qđ obr q̄ malis auferenda ē occasio malig nādi. Dōm q̄ nunq̄ oīmō p̄t malis claudi aditus ma

Distinctio. xxij. Offendit quantum confessio nis contemptus obſt.

Onus multis auctoritatib⁹ suj̄ sit assertum. tē. In p̄icula p̄cedenti egit mgr de utilitate cōfessionis recte facie. in hac parte agit de dāno cōfessionis omisso. Unde querit. vñc ppter omissionē cōfessionis redēat p̄tā dimissa. Et habet hec pars q̄tuor p̄ticulas. In p̄ma mouet questionē. In secunda pōt vna opinione cū sua cōfirmatione. ibi. Qui vno dicunt peccata dimissa. tē. In tercia solvit q̄ videns facere p̄tra p̄di

Querit vñc ppter omissionē p̄fessionis redeant peccata dimissa. a

Dī. XXII

Onus pr̄sit assertū in dā cor dis cōtritione peccata dimitti ante cōfessionem vel satisfactionē. ei etiam q̄ aliquando in crimen relapsurus est. queritur si post cordis contritionem confiteri contempserit. vel in peccatu idem vel simile reciderit. an peccata dimissa redeant. Luius questionis solu tio obscura est per perplexa. alijs afferentibus alijs econtra negantibus peccata semel dimissa vlt̄riū replicari ad penam.

Ponit vnam opinionē cum sua confirmatione. b

Qui vero dicunt peccata dimissa redire subditis se muniant testimonij. Amb̄. ait. Donare iniucem si alter in alterum peccat. alioquin de repeat dimissa. Si enim in his contemptus fuerit. sine dubio reuocabit sententiā per quā misericordiaz dederat. sicut in euangelio de seruo ne legitur. qui in conseruū suū impius deprehensus est. Item Ira. Neq̄ seruū tradidit deus tor toribus quoadusq; redderet vniuersum debitū

Nō solū pec cā q̄ post ba ptismū homo egit reputabili ei ad penā. Et iā originalia q̄ i baptismos sunt ei dimissa. Item

lesfaciendi. nec adeo debet claudiq̄ er b̄ claudat bonis via recte agendi. nec debet claudi adit⁹ vni mō vt ap̄i arur alteri. et iō rō illa nō claudit q̄ illud qđ dupliciter est cognitū necessario opteat celari. **A**d illud qđ obr q̄ p̄mitit habere secretū cū audiit. vez ē ipsam cōfessio nē. et illud eatenq; tenus sic sc̄it. alii nō p̄mitit. s̄z etiā p̄mitteret. vbi veritas vel obediēria p̄cipere reuelari qđ p̄ alia viā sc̄it. q̄ illud solū reuelari pōt. p̄missio vel turamētiū nullū esset. Unde si vidissim p̄ximū peccātez tali p̄cō qđ teneor dicere sup̄iori. si urem sibi nō dicer nō absolvor. immo dicere optet. et facienda ē p̄nia d̄piutio p̄ co q̄ iusticiā iuravit. et sic pater torū. Et hoc etiā qđ dēmē nō dōz sacerdos sumeri audaciā reuelādi et loq̄n de facili de eo qđ cōfessionē nouit. p eo q̄ cōfessiois signili adeo ē custodiendū. vt nō solū vñc fractio. immo etiā dignū est vt collat de hoc omnis suspicio. ne in contemptū veniat sacramentum confessionis.

etā rōem. ibi. His auctoritatib⁹ innititur. In q̄rta po nite oliam opinione. ibi. Sed q̄ absonū videt p̄tā. tē. p̄tā ponit altiā opinione mō ipatam. **P**ost p̄dicta restat inuestigare. Nec ē ultima p̄s huius partis. in qua agit de penitēria fm q̄ haber rōem signi. q̄ fuit diuisa p̄tra toram p̄tem. Sur aut̄ in hac p̄te due p̄tē. le fm duplice opinionem quā ponit qđ s̄t p̄nia signū et qđ signatu. Huius ponit ibi. Post p̄dicta cōsiderandum. tē. Ecclādam ibi. Quidam aut̄ dicunt exteriorem penitentiam.

Greg. Ex dicti euāgelici p̄stat. q̄ si ex cordi nō dimitti qđ i nos delinq̄. et b̄ rursuz exigit qđ iā nob̄ p̄pniaz diuīluz fuisse gau debam⁹. Itē aug. dīcōs. dimitte. et dimittet tibi f̄ego p̄pus dimisi. dimittit vñl postea. Nā si nō dimis̄. reuocabo te. tq̄cqd di malera replicabo tibi. Itē q̄ diuinib⁹ oblit⁹ suas vult vñl dicare iniurias. nō solū d̄ futurū p̄tis venia n̄ merebit. Et iā p̄terita q̄ iā sibi dimissa credebat ad vindictā ei replicabū. Itē Beda. Reuertar i domū meā tē. Tūmēd⁹ ē ille versicul⁹ n̄ exponēd⁹. ne culpa quāl nob̄ extinctā credebam⁹. p̄ incautele nos vacat̄. opprunat. Item. Quēcūc ei p̄ baptisma sive p̄ uitā hērica seu cupiditas mūdana arripuit. mox oīm p̄ster net̄ iā vicioz. Itē aug. Redi redimissa p̄tā vñb̄ frātina charitas nō ē aptissime dñs ieuāge li docer. illo suo a q̄ dimissuz dñs debitu petiūt eo q̄ ille p̄ser uo suo debitu nollet dimittere. Soluit que videns facere cō

nit q̄ nō solum p̄tā q̄ sc̄ē bō p̄ baptismū. s̄z etiā originalia repu tabunt ei ad p̄nā. Cōtra. vide falsuz. dicere. q̄ originalia ē a natūrali origine. s̄z alijs nō bis p̄ nasci carnalit. ḡ nō p̄t originale iterari. Itē origi uale n̄ ē ab uno nisi vñl. ḡ male dīc q̄ redeut ori ginalia p̄t. Itē q̄runt s̄lī possit Beda su dici q̄ redeut ve per Lucā q̄ originali duo lī. cap̄. s̄t. s. carētia de bite iusticie. et vñ teri p̄nitā. nō fiat vñc ista duo differat fm rē. Rōne p̄mī p̄. Opositio uata vñlō dei. Cōtra eos. s̄z rōe sc̄t freq̄ ter i malū trahit rōne vñlōq̄ dī citur quodam. Abath. modo redire. q̄ xviii.